II

(Πράξεις γιά τήν ἰσχύ τῶν ὁποίων δέν ἀπαιτεῖται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 15ης Δεκεμβρίου 1982

σχετικά μέ τή διαδικασία ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 85 τῆς συνθήκης ΕΟΚ

(IV/29.883 — UGAL/BNIC)

(Τό κείμενο στή γαλλική γλώσσα εἶναι τό μόνο αὐθεντικό)

(82/896/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητας, καί ἰδίως τό ἄρθρο 85,

τόν κανονισμό ἀριθ. 17 τοῦ Συμβουλίου τῆς 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρῶτο κανονισμό ἐφαρμογῆς τῶν ἄρθρων 85 καί 86 τῆς συνθήκης [1], ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τήν πράξη προσχωρήσεως τῆς Ἑλλάδας, καί ἰδίως τό ἄρθρο 3,

τήν αἴτηση πού ὑποβλήθηκε στήν Ἐπιτροπή τίς 11 Ἰουνίου 1979, βάσει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17, ἀπό τό Σύνδεσμο τῶν Ἑνώσεων Ἀγορᾶς Τροφίμων, στίς Βρυξέλλες,

τήν ἀπόφαση τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς 21ης Ἰανουαρίου 1982 περί ἐνάρξεως τῆς σχετικῆς διαδικασίας,

Ἀφοῦ ἔδωσε στίς ἐνδιαφερόμενες ἐπιχειρήσεις τήν εὐκαιρία νά γνωστοποιήσουν τήν ἄποψή τους, ὅσον ἀφορᾶ τίς αἰτιάσεις πού ἐλήφθησαν ὑπόψη ἀπό τήν Ἐπιτροπή, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 19 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17 καί τίς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 99/63/ΕΟΚ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς 25ης Ἰουλίου 1963 περί τῶν ἀκροάσεων πού προβλέπονται στό ἄρθρο 19 παράγραφοι 1 καί 2 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17 τοῦ Συμβουλίου [2],

Ἀφοῦ ζήτησε τή γνώμη τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς Συμπράξεων καί Δεσποζουσῶν Θέσεων,

Ἐκτιμώντας ὅτι:

I. ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

Α. Τό προϊόν

(1) Τό κονιάκ εἶναι ἀπόσταγμα οἴνου πού παράγεται στήν περιοχή Cognac (Γαλλία), τά ὅρια τῆς ὁποίας ὁρίζονται μέ διάταγμα τῆς 1ης Μαΐου 1909. Τά ἀποστάγματα πού προέρχονται ἀπό τή περιοχή αὐτή δικαιοῦνται νά φέρουν τήν ὀνομασία προελεύσεως «cognac» στό βαθμό πού τηροῦνται οἱ διατάξεις τοῦ νόμου πού ἀφοροῦν τίς ποικιλίες τῶν ἀμπέλων πού πρέπει νά χρησιμοποιοῦνται, καθώς καί οἱ κανόνες σχετικά μέ τήν οἰνοποίηση, τήν ἀπόσταξη, τήν παλαίωση καί τήν ἐμπορία. Ἡ παλαίωση πρέπει νά γίνεται ἀποκλειστικά σέ ἀποθήκη τύπου «jaune d'or», πράγμα πού παρέχει τό δικαίωμα κτήσεως τίτλων διακινήσεως (acquit et congé) «jaune d'or», πού ὁρίζονται μέ τό νόμο τῆς 4ης Αὐγούστου 1929.

Κατά τό 1981 οἱ πωλήσεις κονιάκ ἀνῆλθαν σέ 470 000 περίπου ἑκατόλιτρα καθαροῦ οἰνοπνεύματος, ἐκ τῶν ὁποίων τό 88 % πουλήθηκε σέ φιάλες καί τό 12 % ἀπό βαρέλι. Ἀπό τίς συνολικές αὐτές πωλήσεις τό 20 % περίπου πραγματοποιήθηκε στή Γαλλία καί τό 80 % ἐκτός Γαλλίας.

Ἡ κατανομή τῶν πωλήσεων κατά τό 1981 ἀνάλογα μέ τίς διαφορετικές χῶρες τῆς κοινῆς ἀγορᾶς παρατίθεται λεπτομερῶς στό παράρτημα Ι. Ἀπό τόν πίνακα αὐτόν προκύπτει ὅτι οἱ πωλήσεις στήν κοινή ἀγορά ἀντιπροσωπεύουν τό 52 % περίπου τῶν συνολικῶν πωλήσεων κονιάκ· ὅσον ἀφορᾶ τίς πωλήσεις ἐκτός τῆς Γαλλίας, οἱ ἐξαγωγές πρός τά ἐννέα Κράτη μέλη τῆς κοινῆς ἀγορᾶς ἀντιστοιχοῦσαν κατά τό 1981 στό 40 % τῶν συνολικῶν ἐξαγωγῶν (σέ ποσότητα).

Β. Τό Ἐθνικό Διεπαγγελματικό Γραφεῖο Κονιάκ

Τό Ἐθνικό Διεπαγγελματικό Γραφεῖο Κονιάκ, πού στό ἑξῆς ἀποκαλεῖται BNIC, δημιουργήθηκε μέ τήν ὑπουργική ἀπόφαση τῆς 5ης Ἰανουαρίου 1941 περί συστάσεως γραφείου κατανομῆς τῶν οἴνων καί ἀποσταγμάτων κονιάκ [3]. Ἡ ἀπόφαση

[1] ΕΕ ἀριθ. 13 τῆς 21. 2. 1962 σ. 204/62.

[2] ΕΕ ἀριθ. 127 τῆς 20. 8. 1963, σ. 2268/63.

[3] Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας τῆς 6. 1. 1941, σ. 105.

αὐτή τροποποιήθηκε καί συμπληρώθηκε μέ πολυάριθμες μεταγενέστερες ὑπουργικές ἀποφάσεις, μέ τίς ὁποῖες ὁρίστηκαν οἱ ἁρμοδιότητες καί ἡ σύνθεση τοῦ BNIC. Ὁ τρόπος λειτουργίας τοῦ BNIC προσδιορίζεται στόν ἐσωτερικό κανονισμό τοῦ γραφείου αὐτοῦ, πού ἔχει ἐγκριθεῖ μέ τήν ἀπόφαση τῆς 2ας Αὐγούστου 1978.

(3) Ἡ ἀποστολή τοῦ BNIC ὅπως προκύπτει ἀπό τήν ἀπόφαση τῆς 9ης Ἰουλίου 1946 (1), συνίσταται στή μελέτη καί προπαρασκευή ὅλων τῶν κανονισμῶν πού ἀφοροῦν τήν κτήση, ἀπόσταξη, ἐμπορία, ἀποθήκευση καί πώληση οἴνων καί ἀποσταγμάτων πού παράγονται στήν περιοχή πού ὁριοθετεῖται μέ τό διάταγμα τῆς 1ης Μαΐου 1909.

Τό BNIC μπορεῖ ἐξάλλου:

1. νά ὑπαγορεύει ὅλες τίς ἀνακοινώσεις πού ἀφοροῦν τίς ποσότητες πού παράγονται ἤ ὑπάρχουν καί, γενικότερα, τή διοχέτευση κάθε πληροφορίας οἰκονομικῆς φύσεως πού κρίνει πρόσφορη·
2. νά φροντίζει γιά τήν αὐστηρή τήρηση τῶν τοπικῶν παραδοσιακῶν σταθερῶν, τόσο κατά τήν παραγωγή ὅσο καί κατά τήν ἐμπορία τοῦ κονιάκ·
3. νά ἐλέγχει τήν ποσότητα τῶν ἀποσταγμάτων πού παράγονται ἤ προσφέρονται πρός πώληση τόσο ἀπό τούς παραγωγούς τῆς ὁρισμένης περιοχῆς ὅσο καί ἀπό τό ἐμπόριο·
4. νά μελετᾶ καί νά προάγει ἐπί τεχνικοῦ ἐπιπέδου ὅλα τά μέτρα πού εἶναι δυνατόν νά συμβάλουν στή βελτίωση τῶν ὅρων παραγωγῆς καί πωλήσεως τοῦ κονιάκ.

Τό BNIC εἶναι ἰδίως ἐπιφορτισμένο μέ τή λογιστική μέτρηση καί τόν ἔλεγχο τῶν ἡλικιῶν, καθώς καί τή χορήγηση τῶν πιστοποιητικῶν προελεύσεως.

(4) Ἡ σύνθεση τοῦ BNIC πού προβλέπεται ἀπό τήν ἀπόφαση τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1981 (2), εἶναι ἡ ἀκόλουθη:

1. τέσσερις προσωπικότητες, δύο ἐκ τῶν ὁποίων ἐκπροσωποῦν τήν οἰνοκαλλιέργεια καί δύο τό ἐμπόριο (3) τῆς περιοχῆς πού ὁριοθετεῖται μέ τό διάταγμα τῆς 1ης Μαΐου 1909, οἱ ὁποῖοι διορίζονται ἀπό τόν Ὑπουργό Γεωργίας·
2. δώδεκα ἀντιπρόσωποι τῶν ἀμπελοκαλλιεργητῶν, δύο ἀντιπρόσωποι τῶν συνεταιρισμῶν ἀποστάξεως, ἕντεκα ἀντιπρόσωποι τῶν ἐμπόρων κονιάκ καί δέκα ἄλλοι ἀντιπρόσωποι πού ἐκπροσωποῦν τούς παραγωγούς τοῦ pineau des Charente, τούς ἐμπόρους τοῦ Pineau, τή συνδικαλιστική ὀργάνωση τῶν ἐπαγγελματιῶν ἀποσταγματοποιῶν, τό συνδικάτο τῶν ἀλκοολωμένων οἴνων, τό συνδικάτο τῶν χονδρεμπόρων κονιάκ, τούς μεσίτες, τά στελέχη καί τούς τεχνίτες, τούς ἐργάτες ἀποθηκῶν, τούς εἰδικευμένους καί ἀνειδίκευτους ἐργάτες ἀμπελουργίας (οἱ πέντε τελευταῖοι διαθέτουν μία μόνο συμβουλευτική ψῆφο κατά τίς συζητήσεις). Οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτοί διορίζονται ἀπό τόν Ὑπουργό Γεωργίας κατόπιν ὑποβολῆς πινάκων ἀπό τίς οἰκεῖες ἐπαγγελματικές ὀργανώσεις.

Οἱ ἐργασίες τοῦ γραφείου προεδρεύονται ἀπό γενικό ἀγρονόμο μηχανικό πού διορίζεται ἀπό τόν Ὑπουργό Γεωργίας. Τή διεκπεραίωση τῶν τρεχουσῶν ὑποθέσεων τοῦ γραφείου ἔχει ἀναλάβει μόνιμη ὀλιγομελής ἐπιτροπή πού περιλαμβάνει τόν πρόεδρο καί ὀκτώ μέλη τοῦ γραφείου — τέσσερις ἀμπελοκαλλιεργητές καί τέσσερις ἐμπόρους.

Τίς διασκέψεις τοῦ γραφείου καί τῆς μόνιμης ἐπιτροπῆς παρακολουθεῖ ἐπίτροπος τῆς κυβέρνησης, πού ὁρίζεται ἀπό τόν Ὑπουργό Γεωργίας· ὁ ἐπίτροπος αὐτός ἔχει τή δυνατότητα εἴτε νά συναινεῖ στίς ἀποφάσεις πού λαμβάνονται εἴτε νά τίς ὑποβάλλει πρός ἔγκριση τοῦ ὑπουργοῦ.

Τίς διασκέψεις τοῦ γραφείου παρακολουθοῦν ἐξάλλου ὑπάλληλοι τῶν γεωργικῶν ὑπηρεσιῶν καί τῶν ὑπηρεσιῶν ἔμμεσων φόρων οἱ ὁποῖοι δύνανται νά λαμβάνουν μέρος στίς συζητήσεις διαθέτοντας συμβουλευτική ψῆφο.

(5) Στή δικαιοδοσία τοῦ BNIC ὑπάγονται 48 300 ἀμπελοκαλλιεργητές, ἐκ τῶν ὁποίων 30 400 παράγουν λευκούς ἀποστάξιμους οἴνους, 205 οἰνοπνευματοποιοί, 215 ἔμποροι καί 16 συνεταιρισμοί. Ἀπό αὐτούς, ἀνήκουν σέ ἐπαγγελματικές ὀργανώσεις πού εἶναι μέλη τοῦ BNIC 27 900 ἀμπελοκαλλιεργητές, 168 οἰνοπνευματοποιοί, 68 ἔμποροι καί 16 συνεταιρισμοί (στοιχεῖα τοῦ 1979).

Γ. Ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἑνώσεων Ἀγορᾶς Τροφίμων

(6) Ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἑνώσεων Ἀγορᾶς Τροφίμων, πού στό ἑξῆς ἀποκαλεῖται «UGAL», εἶναι ἕνωση προσώπων χωρίς κερδοσκοπικό χαρακτήρα, μέ ἕδρα τίς Βρυξέλλες, πού ἀποτελεῖ «τήν κεντρική ὀργάνωση τῶν ἑνώσεων τῶν ἀγοραστῶν πού ἔχουν συσταθεῖ νομίμως σύμφωνα μέ τούς νόμους καί τίς ἐπικρατοῦσες στίς χῶρες καταγωγῆς τους συνήθειες καί πού ἀποτελοῦνται, ἀνάλογα μέ τό ἐπίπεδο τοῦ κλάδου τοῦ χονδρικοῦ ἐμπορίου, ἀπό ἀνεξάρτητους λιανοπωλητές εἰδῶν διατροφῆς καθώς καί ἀπό τίς ἑνώσεις τους». Ἡ UGAL ἔχει ἰδίως σάν στόχο νά ἐκπροσωπεῖ τά ἐπαγγελματικά συμφέροντα τῶν μελῶν της στούς διεθνεῖς ὀργανισμούς, καί ἰδίως στίς Εὐρωπαϊκές Κοινότητες.

Δ. Τό οἰκονομικό πλαίσιο

(7) Τό BNIC διευκρίνισε ὅτι οἱ δέκα κυριότερες ἑταιρεῖες παραγωγῆς κονιάκ παρήγαγαν τά $^4/_5$ τοῦ

(1) Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας τῆς 17. 7. 1946, σ. 6426.

(2) Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας τῆς 18. 10. 1981, σ. 9263.

(3) Μέ τόν ὅρο «ἀμπελοκαλλιέργεια» ἤ «οἰκογένεια ἀμπελοκαλλιέργειας» προσδιορίζονται οἱ ἀμπελοκαλλιεργητές πού παράγουν λευκούς ἀποστάξιμους οἴνους πού δικαιοῦνται νά φέρουν τήν ὀνομασία ἐλεγχόμενης προελεύσεως «cognac»· μέ τούς ὅρους «ἐμπόριο» ἤ «οἰκογένεια ἐμπορίου» ὁρίζονται οἱ ἐπαγγελματίες πού παράγουν ἤ ἐμπορεύονται ἀποστάγματα κονιάκ.

συνολικοῦ κύκλου ἐργασιῶν τοῦ προϊόντος αὐτοῦ. Πάντως, κατά τό γραφεῖο, «ὁ ἀνταγωνισμός πού ὑφίσταται μεταξύ τῶν ἑταιρειῶν αὐτῶν δέν θίγει τούς ὅρους τοῦ ἐμπορικοῦ ἀνταγωνισμοῦ, ὅπως προκύπτει ἀπό τή στενότητα τῶν περιθωρίων καί τό ἰσχνό ποσό μετά τούς φόρους, ἔναντι τῶν σημαντικῶν ἐπενδύσεων πού ἀπαιτοῦνται γιά τήν ἀποθήκευση καί τήν παλαίωση ἑνός τόσο ὀνομαστοῦ προϊόντος ὅπως εἶναι τό κονιάκ».

(8) Σύμφωνα μέ τίς πληροφορίες πού κοινοποίησε τό BNIC «μετά τήν ἔναρξη τῆς παγκόσμιας κρίσης τῶν ἐτῶν 1973-1976 (...), ἡ περιοχή τοῦ Cognac χαρακτηρίστηκε (καί ἐξακολουθεῖ νά χαρακτηρίζεται) ἀπό ἀνισοζύγιο μεταξύ τοῦ δυναμικοῦ παραγωγῆς (πού εἶχε ἤδη αὐξηθεῖ γιά νά ἀντιμετωπισθοῦν οἱ ἀνάγκες ἐξαγωγῆς), καθώς καί ἀπό ἄνοδο τῶν πωλήσεων ἀπό ἐπίπεδο ἀκρωτηριασμένο κατά 25 % ἀπό τίς οἰκονομικές καί χρηματικές δυσχέρειες πού ἐπηρεάζουν τίς διεθνεῖς σχέσεις». Ἀπό τήν κατάσταση αὐτή προέκυψε ἡ πολύ σημαντική αὔξηση τῶν ἀποθεμάτων (βλέπε παράρτημα II), ἡ σημασία τῶν ὁποίων «ἐξακολουθεῖ ἀκόμα νά βαρύνει γιά τήν οἰκονομία τῆς περιοχῆς». Ἐξάλλου, ἀπό τό 1975, ἄρχισαν νά ἰσχύουν νομοθετικές ρυθμίσεις γιά τή μείωση τῶν δυνατοτήτων παραγωγῆς καί ἐμπορίας καί γιά τή διάθεση ὁρισμένων ἀπό τίς πλεονάζουσες ποσότητες μέσω ἐναλλακτικῶν ὁδῶν: ἀλκοολωμένοι οἶνοι, κρατικό οἰνοπνευματοποιεῖο, πόσιμα προϊόντα καί λοιπά. Πρέπει νά σημειωθεῖ ὅτι ἡ αὔξηση τῶν ἀποθεμάτων τῶν μικρῶν ἀποσταγματοποιῶν ἦταν ἰδιαίτερα ἔντονη γιά τά ἐξαιρετικῆς ἐσοδείας (CRUS) ἀποστάγματα τά λιγότερο ἀκριβά, τά διατηρούμενα σέ καλῆς, μέσης καί κοινῆς ποιότητας ξύλου βαρέλια (βλέπε παράρτημα III).

(9) Ἐξάλλου, κατά τό BNIC, «ἀφοῦ τό ἀπόθεμα ἦταν πρός στιγμή δυσανάλογο, σέ σχέση μέ τίς ἄμεσες ἀνάγκες, καί τά χρηματικά ἔξοδα δέν ἔπαυαν νά αὐξάνονται, κρίθηκε ἀπαραίτητο, προκειμένου νά διατηρηθεῖ ἡ παραδοσιακή ποιότητα τοῦ κονιάκ καθώς καί ἡ εἰκόνα του σάν ὀνομαστοῦ προϊόντος, νά καθιερωθεῖ ὅριο τιμῆς κάτω ἀπό τήν ὁποία νά τεκμαίρεται ὅτι ἡ ποιότητα (πού παρέχει δικαίωμα στήν ὀνομασία προελεύσεως) δέν εἶναι δυνατόν νά τηρεῖται».

(10) Τό BNIC ὑπογραμμίζει ἐπιπλέον τόν ἔντονο διεθνή ἀνταγωνισμό τόν ὁποῖο ὑφίσταται τό κονιάκ, καί στήν ἔκθεσή του γιά τήν κατάσταση καί τήν ἐξέλιξη τῆς ἀγορᾶς τοῦ κονιάκ κατά τή διάρκεια τῆς περιόδου 1978/79 τονίζει ἰδίως, ὅσον ἀφορᾶ τό Ἡνωμένο Βασίλειο, ὅτι «ὁ ἀνταγωνισμός πού ἀσκεῖται ἀπό τά κανονικά μπράντυ, οἱ τιμές τῶν ὁποίων εἶναι συχνά κατώτερες κατά 2 καί περισσότερες λίρες Ἀγγλίας ἀνά φιάλη ἀπό αὐτές τῶν κονιάκ τῆς τρέχουσας ποιότητας»· ὅσον ἀφορᾶ τήν Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας ἐπισημαίνει ὅτι «οἱ τιμές πού ἐφαρμόζονται (...) ἀποτελοῦν (...) τροχοπέδη στήν αὔξηση τῶν πωλήσεων (...). Ἐνῶ τά Weinbrands δέν φτάνουν τά 20 γερμανικά μάρκα ἀνά φιάλη στά εἰδικευμένα καταστήματα καί παραμένουν πάντοτε κάτω ἀπό 15 γερμανικά μάρκα στά μεγάλα καταστήματα — τά ξένα μπράντυ γνωστῆς μάρκας εἶναι λίγο ἀκριβότερα — οἱ τιμές τοῦ κονιάκ ποικίλλουν ἀπό 20 ἕως 25 γερμανικά μάρκα ἀνάλογα μέ τό εἶδος τοῦ κέντρου διανομῆς γιά τίς τρέχουσες ποιότητες καί γιά τούς τύπους VSOP ἤ τούς παρόμοιους τύπους, προσεγγίζουν τά 30 γερμανικά μάρκα ἀνά φιάλη (...). Κατά συνέπεια ὑπάρχει περισσότερο ἀπό ποτέ ἡ ἀνάγκη νά ἐξετασθοῦν διεξοδικά οἱ τιμές πού ἐφαρμόζονται, προκειμένου τό κονιάκ νά μπορέσει νά ἀντιμετωπίσει τόν ἐξαιρετικά σκληρό ἀνταγωνισμό πού χαρακτηρίζει τή γερμανική ἀγορά, ἡ σημασία τῆς ὁποίας μεταξύ τῶν πλέον σημαντικῶν ἀγορῶν γιά τήν ὁριοθετημένη περιοχή τοῦ κονιάκ εἶναι προφανής».

Ε. **Μέτρα καθορισμοῦ τῶν τιμῶν**

(11) Μέτρα γιά τόν καθορισμό τῶν τιμῶν ἔχουν ληφθεῖ ἀπό τή μιά πλευρά, ὅσον ἀφορᾶ τούς οἴνους ἀποστάξεως καί τά νέα καθώς καί τά παλαιότερα ἀποστάγματα πού παρέχουν δικαίωμα γιά τήν ὀνομασία ἐλεγχόμενης προελεύσεως «Cognac», γιά τίς ἀγορές τῶν μελῶν τῆς οἰκογένειας τοῦ ἐμπορίου ἀπό τά μέλη τῆς οἰκογένειας τῶν ἀμπελοκαλλιεργητῶν, καί ἀπό τήν ἄλλη πλευρά γιά τίς πωλήσεις κονιάκ στήν κατανάλωση (τιμές καταναλώσεως).

1. *Καθορισμός τῶν τιμῶν ἀγορᾶς γιά τήν οἰκογένεια τοῦ ἐμπορίου*

(12) Γιά τίς συναλλαγές μεταξύ τῶν οἰκογενειῶν τοῦ ἐμπορίου καί τῆς ἀμπελοκαλλιέργειας, ἀπό τή συγκομιδή τοῦ 1957, οἱ τιμές καθορίζονται ἀνά περίοδο ἐμπορίας μέσω διεπαγγελματικῆς συμφωνίας, τήν ὁποία διαπραγματεύονται μεταξύ τους οἱ οἰκογένειες τῆς ἀμπελοκαλλιέργειας καί τοῦ ἐμπορίου. Μέχρι τό 1978 ἐπρόκειτο γιά συμφωνίες καθαρά συμβατικές, χωρίς κύρωση δημοσίας τάξεως, ἀλλά πού, κατά τό BNIC τηροῦνταν κατά κανόνα ἀπό τούς ἐνδιαφερόμενους ἐπαγγελματίες.

(13) Ἀπό τό 1978, οἱ τιμές ἀγορᾶς ἔχουν καθορισθεῖ μέ τίς διεπαγγελματικές συμφωνίες πού ἀναφέρονται στά σημεῖα 18 ἕως 20 κατωτέρω.

(14) Οἱ προηγούμενες διατάξεις, πού καθορίζουν τίς τιμές ἀγορᾶς γιά τίς συναλλαγές μεταξύ τῆς οἰκογένειας τοῦ ἐμπορίου καί τῆς οἰκογένειας τῆς ἀμπελοκαλλιέργειας δέν ἀποτελοῦν ἀντικείμενο τῆς προσφυγῆς τῆς UGAL καί δέν ἐξετάζονται κατά τήν παρούσα διαδικασία.

2. *Καθορισμός τῶν τιμῶν ἐμπορίας*

(15) Γιά τίς πωλήσεις κονιάκ στήν κατανάλωση, τό BNIC ἐπισήμανε ὅτι οἱ ἐλάχιστες τιμές καθορίζονταν ἀπό τό δημόσιο γιά τίς ἐξαγωγές τοῦ κονιάκ, ἰδίως ἀπό τό 1945, κατόπιν προηγουμένης

εἰδοποιήσεως πρός τούς ἐξαγωγεῖς. Οἱ διατάξεις αὐτές ἔχουν περιπέσει σέ ἀχρηστία ἀπό τό 1967, διότι μέχρι τό 1973/74 ἡ ζήτηση ἦταν σαφῶς μεγαλύτερη ἀπό τήν προσφορά. Στή συνέχεια, αὐτές οἱ ἐλάχιστες τιμές καθορίστηκαν πάλι τό 1976 μέ ἀπόφαση τοῦ ἐπιτρόπου τῆς κυβερνήσεως καί, ἀπό τήν περίοδο ἐμπορίας 1978/79, ἀπό διεπαγγελματικές συμφωνίες.

(16) Στίς 9 'Απριλίου 1976, μέ ἀπόφαση τοῦ ἐπιτρόπου τῆς κυβερνήσεως πού μετέχει στό BNIC καθορίστηκαν οἱ ἐλάχιστες τιμές γιά τίς πωλήσεις κονιάκ τόσο σέ 6αρέλια ὅσο καί σέ φιάλες. Βάσει τῆς ἀπόφασης αὐτῆς, στόχος τοῦ μέτρου εἶναι «ἡ διατήρηση τῆς παραδοσιακῆς ποιότητας τοῦ κονιάκ, ἡ ἐγγύηση πρός τόν καταναλωτή ποιότητας πού νά ἀνταποκρίνεται στήν ἀξία τοῦ ἀγοραζόμενου προϊόντος καί ἡ ἀποφυγή κάθε προσπάθειας γιά τήν τεχνητή μείωση τῶν τιμῶν». Οἱ ἐλάχιστες τιμές ὁρίζονται σέ συνάρτηση μέ τόν ὑπολογισμό τῆς ἡλικίας. Ὡς ἐκ τούτου οἱ χαμηλότερες τιμές ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως γιά τίς ἀποστολές σύμφωνα μέ τόν ὑπολογισμό 2 (δηλαδή, τό μίνιμουμ τῆς παλαίωσης τῶν ἐμπορεύσιμων κονιάκ: δυόμισι χρόνια):

— κονιάκ σέ φιάλες: 3 750 γαλλικά φράγκα ἀνά ἑκατόλιτρο καθαροῦ οἰνοπνεύματος γιά τό κονιάκ πού εἶναι πλήρως συσκευασμένο γιά λιανική πώληση,

— κονιάκ σέ 6αρέλια: 3 095 γαλλικά φράγκα ἀνά ἑκατόλιτρο καθαροῦ οἰνοπνεύματος, περιλαμ6ανομένης ἐνδεχομένως καί τῆς προμήθειας τῶν ἀντίστοιχων ἐτικετῶν.

Οἱ τιμές αὐτές εἶναι ἐκτός φόρων καί δασμῶν, ἀπαλλαγμένες ἀπό ὁποιαδήποτε δικαιώματα ἤ ἐκπτώσεις, ὑπό ὅρους fob, «ἐλεύθερο στά σύνορα» ἤ «ἐλεύθερο στήν ἀναχώρηση». Ἡ ἀπόφαση δέν προσδιορίζει χρονικό ὅριο ἰσχύος γιά τίς ἐλάχιστες αὐτές τιμές. Ὁ ρόλος τοῦ ἐλέγχου τῶν τιμῶν ἀνατίθεται στό BNIC σέ συνεργασία μέ τή δημόσια διοίκηση.

(17) Προ6λέπεται ἐξάλλου ὅτι «κάθε ἀποστολέας πού δέν συμμορφώνεται μέ τίς παραπάνω διατάξεις (ἀνεξάρτητα ἀπό τά μέτρα πού προ6λέπονται στόν κανονισμό καί πού δύνανται νά φθάσουν μέχρι τήν κατάργηση τῶν ἀδειῶν πωλήσεως καί, κατά συνέπεια, τῶν τίτλων διακινήσεως) εἶναι ὑποχρεωμένος, πρίν ἀπό κάθε ἀποστολή, νά ζητήσει τή διενέργεια δειγματοληψίας ἀπό τήν διεπαγγελματική ὑπηρεσία ἐλέγχου. Ἡ ἀποστολή μπορεῖ νά πραγματοποιηθεῖ μόνο μετά τή δοκιμή καί τή σύμφωνη γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς ποιότητας πού ἔχει συσταθεῖ μέ τό ἄρθρο 13 τῆς ἀποφάσεως τῆς 25ης Φεβρουαρίου 1954».

(18) Γιά τήν περίοδο 1978/79, ἡ διεπαγγελματική συμφωνία σχετικά μέ τίς τιμές τῶν λευκῶν ἀποστάξιμων οἴνων καί τῶν ἀποσταγμάτων κονιάκ, πού συνήφθη στό πλαίσιο τοῦ BNIC καί πού κυρώθηκε στίς 12 Δεκεμ6ρίου 1978 ἀπό τίς ἐπαγγελματικές οἰκογένειες πού εἶναι μέλη τοῦ BNIC δέν ὅρισε ἐλάχιστη τιμή ἐμπορίας τοῦ κονιάκ. Ἡ καταγγελία τῆς UGAL ἀφορᾶ ἄμεσα τίς διατάξεις τίς σχετικές μέ τήν ἐν λόγω ἐλάχιστη τιμή. Αὐτή ἡ συμφωνία ἀποτέλεσε τό ἀντικείμενο διυπουργικῆς ἀποφάσεως περί γενικεύσεως τῆς συμφωνίας, τήν 1η Φεβρουαρίου 1979. Βάσει τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς, ἡ ἰσχύς τῶν διατάξεων τῆς ἐν λόγω συμφωνίας «ἐπεκτείνεται στούς ἀμπελοκαλλιεργητές, στά συνεταιριστικά οἰνοποιεῖα, στούς ἐπαγγελματίες οἰνοπνευματοποιούς καί χονδρέμπορους πού παράγουν στήν ὁριοθετημένη ἀπό τό διάταγμα τῆς 1ης Μαΐου 1909 περιοχή ἤ ἐμπορεύονται, ἐντός τῆς ἴδιας περιοχῆς ἤ ἀπό τήν περιοχή αὐτή, ἤ ἀπό ἀποθῆκες «jaune d'or» πού εἶναι ἐγκατεστημένες ἐκτός τῆς περιοχῆς αὐτῆς, λευκούς οἴνους πού προορίζονται γιά τήν παραγωγή ἀποσταγμάτων ἤ ἀποστάγματα πού φέρουν τήν ὀνομασία τῆς ἐλεγχόμενης προελεύσεως».

(19) Ἡ ἀπόφαση αὐτή 6ασίζεται στίς διατάξεις τοῦ νόμου ἀριθ. 75-600 τῆς 10ης Ἰουλίου 1975 σχετικά μέ τήν ἐπαγγελματική γεωργική ὀργάνωση(1), ὅπως συμπληρώθηκε καί τροποποιήθηκε ἀπό τό νόμο ἀριθ. 80-502 τῆς 4ης Ἰουλίου 1980. Τό ἄρθρο 2 τοῦ νόμου αὐτοῦ ὁρίζει ἰδίως ὅτι:

«Ἡ ἰσχύς τῶν συμφωνιῶν πού συνάπτονται στό πλαίσιο ἀναγνωρισμένης διεπαγγελματικῆς ὀργανώσεως δύναται νά γενικεύεται, γιά ὁρισμένο χρόνο, ἐν ὅλῳ ἤ ἐν μέρει, ἀπό τήν ἁρμόδια διοικητική ἀρχή, ὅταν, μέ συμ6άσεις-τύπους, συμ6άσεις ἐμπορίας καί μέ τή θέσπιση κοινῶν μέτρων πού ἐξυπηρετοῦν τό γενικό συμφέρον καί συμ6ι6άζονται μέ τούς κανόνες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητας, τείνουν ἰδίως στή 6ελτίωση:

— τῆς γνώσεως τῆς προσφορᾶς καί τῆς ζητήσεως,

— τῆς προσαρμογῆς καί τῆς ἐξασφάλισης τοῦ κανονικοῦ ρυθμοῦ τῆς προσφορᾶς,

— τῆς ἐφαρμογῆς, ὑπό κρατικό ἔλεγχο, τῶν κανόνων τῆς τοποθετήσεως στήν ἀγορά, τῶν τιμῶν καί τῶν ὅρων πληρωμῆς,

— τῆς ποιότητας τῶν προϊόντων,

— τῶν διεπαγγελματικῶν σχέσεων στόν οἰκεῖο τομέα (...).»

Τό ἴδιο ἄρθρο διευκρινίζει ὅτι «ἐάν ἀποφασιστεῖ ἡ γενίκευση τῆς ἰσχύος τῆς συμφωνίας, τά μέτρα (...) πού θεσπίζονται ἀπό τίς διεπαγγελματικές ὀργανώσεις (εἴτε μέ ὁμόφωνη ἀπόφαση εἴτε κατόπιν διαιτησίας) εἶναι ὑποχρεωτικά, στό δεδομένο γεωγραφικό πλαίσιο, γιά ὅλα τά μέλη τῶν

(1) 'Επίσημη 'Εφημερίδα τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας τῆς 11. 7. 1975.

ἐπαγγελματιῶν πού ἀπαρτίζουν τήν ὀργάνωση αὐτή».

Τό ἄρθρο 4 τοῦ νόμου προσδιορίζει τίς κυρώσεις πού ἐφαρμόζονται σέ περίπτωση μή τηρήσεως τῶν γενικευμένων μέ τόν τρόπο αὐτό συμφωνιῶν:

— οἱ συμβάσεις προμήθειας προϊόντων πού συνάπτονται μεταξύ προσώπων πού διέπονται ἀπό τή γενικευμένη συμφωνία καί οἱ ὁποῖες δέν εἶναι σύμφωνες μέ τίς διατάξεις τῆς συμφωνίας αὐτῆς εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρες·

— σέ περίπτωση παραβάσεως τῶν κανόνων πού ἀπορρέουν ἀπό τίς γενικευμένες συμφωνίες, ὁ δικαστής μπορεῖ, κατόπιν αἰτήσεως τῆς διεπαγγελματικῆς ὀργανώσεως, νά τῆς ἐπιδικάσει ὁρισμένο ποσό γιά τήν ἀποκατάσταση τῆς ζημίας·

— ἐάν ἡ αὐτοδικαίως ἄκυρη σύμβαση προμήθειας ἀφορᾶ προϊόν ἡ κυκλοφορία τοῦ ὁποίου συνοδεύεται ἀπό τίτλους διακινήσεως, ἡ ἁρμόδια διοικητική ἀρχή θά μπορεῖ, κατόπιν προτάσεως τῆς ἐνδιαφερόμενης διεπαγγελματικῆς ὀργανώσεως, νά ἀναστείλει τήν παράδοση τῶν προϊόντων αὐτῶν.

(20) Ἡ διεπαγγελματική συμφωνία σχετικά μέ τίς τιμές τῶν ἀποστάξιμων λευκῶν οἴνων καί τῶν ἀποσταγμάτων κονιάκ, γιά τήν περίοδο ἐμπορίας 1979/80, πού κυρώθηκε στίς 18 Ὀκτωβρίου 1979 ἀπό τίς ἐπαγγελματικές οἰκογένειες πού εἶναι μέλη τοῦ BNIC, γενικεύτηκε, μέ ἀπόφαση τῆς 2ας Ἰανουαρίου 1980, πού ἐπαναλαμβάνει τούς ὅρους τῆς προαναφερθείσας ἀπόφασης τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1979. Στίς 7 Νοεμβρίου 1980 κυρώθηκε παρόμοια συμφωνία γιά τήν περίοδο ἐμπορίας 1980/81 καί γενικεύτηκε μέ ἀπόφαση τῆς 27ης Νοεμβρίου 1980 [1]. Γιά τήν περίοδο ἐμπορίας 1981/82, ἡ διεπαγγελματική συμφωνία κυρώθηκε στίς 10 Νοεμβρίου 1981 καί γενικεύτηκε μέ ἀπόφαση τῆς 30ῆς Νοεμβρίου 1981 [2].

(21) Τό ἄρθρο 1 τῆς συμφωνίας, τό ὁποῖο φέρει τόν τίτλο «Πεδίο ἐφαρμογῆς» προβλέπει ὅτι τά ἄρθρα 7 καί 8 ἀφοροῦν τίς πωλήσεις κονιάκ. Τό ἄρθρο 7 μέ τόν τίτλο «Ἐλάχιστες τιμές πωλήσεως πού ἐγγυῶνται ἕνα ἐλάχιστο ὅριο ποιότητας τοῦ κονιάκ» ὁρίζει ὅτι:

«Προκειμένου νά ἐπιτευχθεῖ ἡ διατήρηση τῆς παραδοσιακῆς ποιότητας τοῦ κονιάκ καί ἡ ἐξασφάλιση τοῦ καταναλωτῆ ἐναντίον κάθε τεχνητῆς μείωσης τῶν τιμῶν εἰς βάρος τῶν εἰδοποιῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ προϊόντος, καθορίζεται ἐλάχιστη τιμή ἐμπορίας πού ὁρίζεται ὡς ἀκολούθως ἀπό τήν 1η Φεβρουαρίου ὥς τίς 31 Δεκεμβρίου 1979:

1. κονιάκ σέ κιβώτια: 12 γαλλικά φράγκα ἀνά φιάλη τῶν 70 κυβικῶν ἑκατοστῶν τῶν 40 βαθμῶν, πλήρως συσκευασμένο γιά πώληση στήν κατανάλωση· (...)

2. Κονιάκ σέ βαρέλια: 3 500 γαλλικά φράγκα ἀνά ἑκατόλιτρο καθαροῦ οἰνοπνεύματος, χωρίς συσκευασία, ἀλλά πού περιλαμβάνει τήν ἐνδεχόμενη προμήθεια τῶν ἀντίστοιχων ἐτικετῶν.

Γιά τό κονιάκ σέ βαρέλια καί σέ φιάλες ἐπιτρέπεται ἐντός ὁρίου 10 % μείωση πού καλύπτει ὅλες τίς μορφές προμηθειῶν, προεξοφλήσεων ἤ ἐκπτώσεων. Ἡ ἐλάχιστη καθαρή τιμή εἶναι ἀπαλλαγμένη ἀπό φόρους καί δασμούς, ὑπό ὅρους fob ἤ «ἐλεύθερο στά σύνορα». Σέ περίπτωση πωλήσεων μέ τιμή συμφωνημένη στήν ἀναχώρηση, ἐπιτρέπεται μείωση ἀπό 0,40 γαλλικά φράγκα κατά μέγιστο ὅριο ἀνά φιάλη, γιά τίς πωλήσεις σέ κιβώτια, καί ἀπό 55 γαλλικά φράγκα ἀνά ἑκατόλιτρο καθαροῦ οἰνοπνεύματος γιά τίς πωλήσεις χύμα.

Οἱ ἐλάχιστες τιμές κονιάκ κατά τήν ἀναχώρηση, ἀπαλλαγμένες ἀπό κάθε προμήθειες ἤ ὁποιεσδήποτε ἐκπτώσεις ὁρίζονται κατά συνέπεια σέ 10,40 γαλλικά φράγκα ἀνά φιάλη (δηλαδή 3 714 γαλλικά φράγκα ἀνά ἑκατόλιτρο καθαροῦ οἰνοπνεύματος) καί σέ 3 095 γαλλικά φράγκα ἀνά ἑκατόλιτρο καθαροῦ οἰνοπνεύματος γιά τίς πωλήσεις σέ βαρέλια. Τό ἄρθρο 8 προβλέπει ὅτι «ὁ ἔλεγχος τῶν τιμῶν πωλήσεως διενεργεῖται ἀπό τό ἐθνικό διεπαγγελματικό γραφεῖο κονιάκ:

— γιά τίς ἐξαγωγές: βάσει τῶν δηλώσεων στό τελωνεῖο (...),

— γιά τίς πωλήσεις στήν ἐσωτερική ἀγορά: μέ τήν ὑποχρεωτική ἀναγραφή ἐπί τῶν δελτίων πωλήσεως τῆς τιμῆς πού ἀναγράφεται στό τιμολόγιο καθώς καί στά μηνιαῖα δελτία ἀποστολῆς βάσει ἀδείας ἐλεύθερης κυκλοφορίας, πού ἀποστέλλονται στό Ἐθνικό Διεπαγγελματικό Γραφεῖο Κονιάκ ἀπό αὐτούς γιά τούς ὁποίους ἰσχύει ἡ συμφωνία».

Στό ἴδιο ἄρθρο ὁρίζεται ὅτι οἱ παραβάσεις ὑπόκεινται στίς κυρώσεις πού προβλέπονται ἀπό τό ἄρθρο 4 τοῦ νόμου τῆς 10ης Ἰουλίου 1975, οἱ ὁποῖες ἐφαρμόζονται σύμφωνα μέ τόν ἐσωτερικό κανονισμό τοῦ BNIC καί οἱ ὁποῖες δύνανται ἰδίως νά προβλέπουν τήν ἀναστολή τῆς χορηγήσεως τίτλων διακινήσεως.

(22) Γιά τήν περίοδο ἐμπορίας 1979/80, ἡ διεπαγγελματική συμφωνία τῆς 18ης Ὀκτωβρίου 1979 περιλαμβάνει διατάξεις πού εἶναι ταυτόσημες μέ αὐτές τῆς συμφωνίας τῆς 12ης Δεκεμβρίου 1978· τό ἄρθρο 7 ὁρίζει τίς ἀκόλουθες ἐλάχιστες τιμές ἐμπορίας πού ἐφαρμόζονται ἀπό τήν 1η Ἰανουαρίου 1980 μέχρι τίς 31 Δεκεμβρίου 1980:

— κονιάκ σέ κιβώτια: 13,50 γαλλικά φράγκα ἀνά φιάλη,

— κονιάκ σέ βαρέλια: 4 000 γαλλικά φράγκα ἀνά ἑκατόλιτρο καθαροῦ οἰνοπνεύματος.

---

[1] Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας τῆς 3. 12. 1980.

[2] Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας τῆς 2. 12. 1981.

Μέ τήν ἀφαίρεση τῆς μέγιστης δυνατῆς μείωσης κατά 10 % γιά τήν κάλυψη τῶν διαφόρων ἐκπτώσεων καί τήν ὑποτίμηση τῆς ἀξίας κατά 0,40 γαλλικά φράγκα ἀνά φιάλη, ἤ κατά 55 γαλλικά φράγκα ἀνά ἑκατόλιτρο καθαροῦ οἰνοπνεύματος, σέ περιπτώση πωλήσεως κονιάκ πού συμφωνεῖται μέ τιμή κατά τήν ἀναχώρηση, προκύπει σάν ἐλάχιστη τιμή ἀνά φιάλη 11,75 γαλλικά φράγκα (δηλαδή 4 196 γαλλικά φράγκα ἀνά ἑκατόλιτρο καθαροῦ οἰνοπνεύματος) καί 3 545 γαλλικά φράγκα ἀνά ἑκατόλιτρο καθαροῦ οἰνοπνεύματος γιά τίς πωλήσεις σέ 6αρέλια.

(23) 'Η 'Επιτροπή, μέ ἐπιστολή της ἀπό τίς 4 Σεπτεμ6ρίου 1979, εἶχε ζητήσει ἀπό τό BNIC νά τῆς γνωστοποιήσει τίς νέες τιμές πού θά ἄρχιζαν νά ἰσχύουν ἀπό τήν 1η Σεπτεμ6ρίου 1979 γιά τούς οἴνους ἀποστάξεως, ἀπό τήν 1η 'Οκτω6ρίου 1979 γιά τά ἀποστάγματα, καί ἀπό τήν 1η 'Ιανουαρίου 1980 γιά τό κονιάκ (τιμές ἐμπορίου). Τό BNIC ἀπάντησε στίς 20 Νοεμ6ρίου 1979: «Τό διεπαγγελματικό γραφεῖο ἔχει προετοιμάσει τίς λεπτομέρειες ἐφαρμογῆς καί τά ἐπίπεδα τῶν τιμῶν τῆς προσεχοῦς συμφωνίας. Τά ἀνοίγματα τῶν τιμῶν δέν ἔχουν ἀποφασισθεῖ ἀκόμη».

'Εξάλλου, τό BNIC εἶχε γνωστοποιήσει τά ἀνοίγματα διακυμάνσεως γιά τούς λευκούς οἴνους καί τά ἀποστάγματα, παρουσιάζοντάς τα σάν «πρόταση τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῆς 18ης 'Οκτω6ρίου 1979». Σέ ἀπάντηση τῆς ἐπιστολῆς μέ τήν ὁποία ἐζητεῖτο ἀπό τό γραφεῖο ἡ αἰτιολόγηση τῆς ἀπαντήσεως αὐτῆς, ἐνῶ οἱ ἐν λόγω τιμές εἶχαν στήν πραγματικότητα καθορισθεῖ ἀπό τήν ὁλομέλεια τοῦ BNIC στίς 18 'Οκτω6ρίου 1979, τό BNIC μέ ἐπιστολή του στίς 26 'Ιανουαρίου 1980, γνωστοποίησε τά ἀκόλουθα:

«Πράγματι, ἡ ὁλομέλεια τῆς 18ης 'Οκτω6ρίου 1979 συνεφώνησε γιά τίς λεπτομέρειες ἐφαρμογῆς συμφωνίας τιμῶν πού, τήν ἐποχή ἐκείνη εἶχε μόνο συμ6ατική ἀξία καί, κατά συνέπεια, δέν συνοδευόταν ἀπό καμία κύρωση δημοσίας τάξεως. Ἔκτοτε ἡ συμφωνία αὐτή ἐνεκρίθη μέ ὑπουργική ἀπόφαση τῆς 2ας 'Ιανουαρίου 1980. Γιά τούς ἴδιους λόγους ἡ τιμή ἐμπορίας τοῦ κονιάκ, γιά τήν ὁποία κατά τήν ἴδια σύνοδο εἶχε ἐπιτευχθεῖ συμφωνία, δέν εἶχε ποτέ δημοσιευθεῖ ἐκ μέρους μας προτοῦ γενικευθεῖ ἀπό τήν παραπάνω ἀναφερόμενη ἀπόφαση.»

(24) Γιά τήν περίοδο ἐμπορίας 1980/81, ἡ παραπάνω ἀναφερόμενη συμφωνία τῆς 7ης Νοεμ6ρίου 1980 ὁρίζει στό ἄρθρο 8 τίς ἀκόλουθες ἐλάχιστες τιμές, γιά τίς ἀποστολές πού διενεργοῦνται μεταξύ τῆς 1ης 'Ιανουαρίου 1981 καί τῆς 31ης Δεκεμ6ρίου 1981:

— κονιάκ σέ κιβώτια: τιμή ἑκατολίτρου καθαροῦ οἰνοπνεύματος πλήρως συσκευασμένου σέ φιάλες τῶν 70 κυ6ικῶν ἑκατοστῶν μέ ἀλκοολικό τίτλο 40 % κατ' ὄγκο γιά τήν πώληση στήν κατανάλωση:

  — ὑπολογισμοί 2 καί 3: 5 034 γαλλικά φράγκα,

  — ὑπολογισμοί 4 καί 5: 5 893 γαλλικά φράγκα,

  — λογαριασμός 6: 6 429 γαλλικά φράγκα·

— κονιάκ σέ 6αρέλια: τιμή ἑκατολίτρου καθαροῦ οἰνοπνεύματος μή συσκευασμένου στήν ὁποία περιλαμ6άνεται ἡ ἐνδεχόμενη προμήθεια τῶν ἀντίστοιχων ἐτικετῶν:

  — λογαριασμοί 2 καί 3: 4 400 γαλλικά φράγκα,

  — λογαριασμοί 4 καί 5: 4 840 γαλλικά φράγκα,

  — λογαριασμός 6: 5 320 γαλλικά φράγκα.

Μή τήν ἀφαίρεση, ὅπως προ6λέπεται στή συμφωνία, τῆς μέγιστης μείωσης κατά 10 % γιά τήν κάλυψη τῶν διαφόρων ἐκπτώσεων, καθώς καί τῆς ὑποτίμησης τῆς ἀξίας κατά 143 γαλλικά φράγκα ἀνά ἑκατόλιτρο καθαροῦ οἰνοπνεύματος γιά τίς πωλήσεις σέ κιβώτια, ἤ κατά 55 γαλλικά φράγκα ἀνά ἑκατόλιτρο καθαροῦ οἰνοπνεύματος γιά τίς πωλήσεις σέ 6αρέλια, σέ περίπτωση πωλήσεων κονιάκ πού συμφωνοῦνται μέ τιμή στήν ἀναχώρηση, οἱ ἐλάχιστες τιμές πού προκύπτουν ἀνά ἑκατόλιτρο καθαροῦ οἰνοπνεύματος εἶναι οἱ ἀκόλουθες:

— Κονιάκ σέ κιβώτια:

  — ὑπολογισμοί 2 καί 3: 4 630 γαλλικά φράγκα,

  — λογαριασμοί 4 καί 5: 5 160 γαλλικά φράγκα,

  — λογαριασμός 6: 5 643 γαλλικά φράγκα·

— κονιάκ σέ 6αρέλια:

  — λογαριασμοί 2 καί 3: 3 905 γαλλικά φράγκα,

  — λογαριασμοί 4 καί 5: 4 301 γαλλικά φράγκα,

  — λογαριασμός 6: 4 733 γαλλικά φράγκα.

(25) Γιά τήν περίοδο ἐμπορίας 1981/82, ἡ παραπάνω ἀναφερόμενη ἀπόφαση τῆς 10ης Νοεμ6ρίου 1981, πού κοινοποιήθηκε στήν 'Επιτροπή ἀπό τό BNIC στίς 8 Δεκεμ6ρίου 1981, δέν καθόριζε ἐλάχιστη τιμή ἐμπορίας γιά τό κονιάκ. 'Η 'Επιτροπή ὡστόσο ἔλα6ε ἀργότερα γνώση τοῦ πληροφοριακοῦ δελτίου ἀριθ. 929 τοῦ BNIC, μέ ἡμερομηνία 4 'Ιανουαρίου 1982. Μεταξύ τῶν περιεχομένων τοῦ ἐγγράφου αὐτοῦ περιλαμ6άνεται καί κεφάλαιο μέ τόν τίτλο «'Ελεγχος τῆς ποιότητας τοῦ κονιάκ — Τιμή κατωφλίου πωλήσεως», πού ὁρίζει τίς ἀκόλουθες τιμές κατωφλίου πωλήσεως στήν κατανάλωση ἤ στό κύκλωμα διανομῆς:

— κονιάκ σέ κιβώτια: ἡ φιάλη, καθαρή τιμή κατά τήν ἀναχώρηση, χωρίς ἐξόφληση τῶν δασμῶν: 14,60 γαλλικά φράγκα·

— κονιάκ σέ κιβώτια: ἡ φιάλη, καθαρή τιμή «ἐλεύθερο στά σύνορα», χωρίς ἐξόφληση τῶν δασμῶν: 15,50 γαλλικά φράγκα·

— κονιάκ σέ 6αρέλια: τό ἑκατόλιτρο καθαροῦ οἰνοπνεύματος, ἄνευ συσκευασίας, καθαρή τιμή κατά τήν ἀναχώρηση, χωρίς ἐξόφληση τῶν δασμῶν: 4 200 γαλλικά φράγκα.

Διευκρινίζεται ὅτι «ἀποφασίστηκε νά ἐφισταθεῖ ἡ προσοχή ὅλων τῶν ἐπαγγελματιῶν ἐπί τοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν κατωφλίου, ἡ ὑπέρβαση τῶν ὁποίων θά προκαλοῦσε αὐτόματα ἔλεγχο τῆς ποιότητας, τόσο στόν ἀγοραστή ὅσο καί στόν πωλητή (...). Ἐξάλλου, πρακτικές τοῦ εἴδους αὐτοῦ, ὅσον ἀφορᾶ τίς τιμές θά θεωροῦνται σάν τεκμήριο μή ἐφαρμογῆς τῆς διεπαγγελματικῆς τιμῆς τήν ὁποία κατέστησε ὑποχρεωτική ἡ διυπουργική ἀπόφαση τῆς 30ῆς Νοεμβρίου 1981» (6λέπε παραπάνω, σημεῖο 20).

(26) Ὁ διευθυντής τοῦ BNIC παρατήρησε σχετικά σέ ἐπιστολή του, πού ἀπηύθυνε στήν Ἐπιτροπή στίς 23 Μαρτίου 1982, ὅτι «ἀπό τῆς λήψεως τῆς κοινοποιήσεώς σας τῶν αἰτιάσεων τῆς 8ης Φεβρουαρίου 1982, ἔδωσα ἀμέσως τίς ἀναγκαῖες ὁδηγίες πρός τίς ὑπηρεσίες μου, ὥστε νά μή διενεργεῖται κανένας συστηματικός ἔλεγχος 6άσει τῆς τιμῆς κατωφλίου καί μόνο, περί τῆς ὁποίας πρόκειται». Στίς 8 Ἀπριλίου 1982, τό BNIC κοινοποίησε στήν Ἐπιτροπή τό ἐνημερωτικό δελτίο του ἀριθ. 936 τῆς 31ης Μαρτίου 1982 στό ὁποῖο ἀναφερόταν ὅτι «ἀκυρώνεται ἡ σημείωση πού εἶχε δημοσιευθεῖ στό ἐνημερωτικό δελτίο ἀριθ. 929 τῆς 4ης Ἰανουαρίου 1982, καί τό ὁποῖο καθόριζε αὐτόματο ἔλεγχο τῆς ποιότητας μέ 6άση τίς ἀναφερόμενες τιμές κατωφλίου».

(27) Κατά τίς συζητήσεις στά πλαίσια τῆς Μόνιμης Ἐπιτροπῆς καθώς καί τῆς Ἐπιτροπῆς «Production» τοῦ BNIC, συζητήθηκε πολλές φορές τό πρόβλημα τοῦ συμβιβασμοῦ τῆς ἐλάχιστης τιμῆς ἐμπορίας μέ τήν κοινοτική νομοθεσία. Κατά τή συνεδρίαση τῆς 12ης Σεπτεμβρίου 1978 τῆς Ἐπιτροπῆς «Production» ὁ διευθυντής τοῦ BNIC ἐπισήμανε, ἰδίως, ὅτι «μποροῦμε νά δοκιμάσουμε (νά ὁρίσουμε ἐλάχιστη τιμή ἐμπορίας) ἀλλά κινδυνεύουμε νά 6ρεθοῦμε σέ σύγκρουση κατά τήν ἐξαγωγή. Μποροῦμε νά ὁρίσουμε τιμές πού νά ἰσχύουν στό γαλλικό ἔδαφος». Ἐξάλλου, κατά τή συνεδρίαση τῆς 10ης Μαρτίου 1980 τῆς ἴδιας ἐπιτροπῆς, ἐπισημάνθηκε τό θέμα «περί τοῦ κατά πόσον εἶναι δυνατόν, ἀπό τήν ἄποψη τῶν Βρυξελλῶν καί τοῦ Παρισιοῦ, νά διατηρηθεῖ κατά τά ἑπόμενα ἔτη τό νομικό οἰκοδόμημα πού ἔχουμε θέσει σέ λειτουργία (δηλαδή ὁ διεπαγγελματικός ὁρισμός τῶν τιμῶν καί ἡ ἐλάχιστη τιμή ἐμπορίας, πού 6ασίζονται στό νόμο τοῦ 1975)».

(28) Τέλος, ὁ διευθυντής τοῦ BNIC, σέ ἀπάντησή του τῆς 20ῆς Νοεμβρίου 1979 στήν αἴτηση πληροφοριῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς 4ης Σεπτεμβρίου 1979, πού ἐφιστοῦσε τήν προσοχή του κυρίως ἐπί τοῦ γεγονότος ὅτι, κατόπιν προσωρινῆς ἐξέτασης, ἡ ἐν λόγω διεπαγγελματική συμφωνία φαινόταν νά ἐμπίπτει στήν ἀπαγόρευση τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης, καί ὅτι οἱ συμμετέχοντες θά ἔφεραν στό ἀκέραιο τήν εὐθύνη γιά τή διατήρησή της σέ ἰσχύ χωρίς κοινοποίηση, ἐπισήμανε ὅτι:

«... ἀναφερόμενος ὅπως καί ἐσεῖς στό ἄρθρο 85 παράγραφος 3 τῆς Συνθήκης τῆς Ρώμης, εἶμαι σέ θέση νά σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι ἡ διεπαγγελματική μας ἕνωση προβλέπει τήν κοινοποίηση στήν Ἐπιτροπή τῆς ἐν λόγω συμφωνίας. Πράγματι, ἡ συμφωνία αὐτή πιστεύουμε ὅτι εἶναι ἀπόλυτα σύμφωνη μέ τούς στόχους πού ὁρίζονται ἀπό τήν ἐν λόγω παράγραφο, ἀφοῦ πρόκειται πράγματι στή συγκεκριμένη περίπτωση, γιά τήν ποιοτική 6ελτίωση τῆς παραγωγῆς, τή χωρίς ἀντικανονικές στρεβλώσεις διανομή καί τήν προώθηση τῆς τεχνικῆς καί οἰκονομικῆς προόδου, πού ἐξασφαλίζουν ἄμεσο ὄφελος στούς καταναλωτές, ἰδίως μέ τήν παράταση τῆς παλαιώσεως σέ ὅλους τούς τύπους ποιοτήτων.

Γιά ὅλους αὐτούς τούς λόγους, τό γραφεῖο μας προετοιμάζεται (καθώς μᾶς τό ὑποδεικνύετε) νά προβεῖ στήν ἐπίσημη κοινοποίηση πού προβλέπεται ἀπό τήν κοινοτική νομοθεσία, προκειμένου νά καταστεῖ δυνατόν νά κηρυχτοῦν ἀνεφάρμοστες γιά τή διεπαγγελματική μας ἕνωση οἱ διατάξεις αὐτές.»

Ἡ δήλωση αὐτή προθέσεως τοῦ BNIC δέν ὑλοποιήθηκε.

Ζ. Ἡ ἐφαρμογή τῶν συμφωνιῶν

(29) Ἡ UGAL γνωστοποίησε, πρός στήριξη τῆς καταγγελίας της, ὅτι τά μέλη της εἶχαν διαπιστώσει κατά τό 1979 σημαντικές αὐξήσεις (μέχρι 10 % περίπου) τῶν τιμῶν πωλήσεως τοῦ κονιάκ κατά τή διανομή καί κατά τήν κατανάλωση στίς διάφορες χῶρες τῆς κοινῆς ἀγορᾶς, ἰδίως στήν Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας καί στήν Ἰταλία.

(30) Τό BNIC ἐξάλλου, μέ ἐπιστολή του τῆς 20ῆς Νοεμβρίου 1979, γνωστοποίησε στήν Ἐπιτροπή ὅτι δέν εἶχε ἐπιβληθεῖ καμία κύρωση σχετικά μέ τήν τήρηση τῶν συμφωνιῶν πού ἀποτελοῦν τό ἀντικείμενο τῆς παρούσας διαδικασίας, ἀλλά ὅτι κατά καιρούς εἶχαν διεξαχθεῖ ἔρευνες, πολλές ἐκ τῶν ὁποίων διαρκοῦσαν ἀκόμα. Στήν ἴδια ἐπιστολή τό BNIC διαβίβασε στήν Ἐπιτροπή τίς τιμές τοῦ κονιάκ κατά τήν ἐξαγωγή, ὅπως προκύπτουν ἀπό τά στατιστικά στοιχεῖα τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν, καθώς καί τά τιμολόγια ὁρισμένων ἑταιρειῶν παραγωγῆς κονιάκ.

(31) Ἀπό τήν ἐξέταση τῶν στατιστικῶν στοιχείων τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν πού ἐλήφθησαν ἀπό τό BNIC, προκύπτει ἡ ἀκόλουθη ἐξέλιξη τῆς μέσης τιμῆς τῶν ἐξαγόμενων κονιάκ:

	Φιάλες		Βαρέλια	
	Μέση τιμή ἀνά ἑκατόλιτρο καθαροῦ οἰνοπνεύματος (σέ γαλλικά φράγκα)	Διακύμανση σέ σχέση μέ τό προηγούμενο ἔτος (%)	Μέση τιμή ἀνά ἑκατόλιτρο καθαροῦ οἰνοπνεύματος (σέ γαλλικά φράγκα)	Διακύμανση σέ σχέση μέ τό προηγούμενο ἔτος (%)
1975	6 795	+ 3	3 206	— 5,1
1976	7 092	+ 4,4	3 079	— 4
1977	8 084	+ 14	3 655	+ 18,7
1978	8 789	+ 8,7	3 835	+ 4,9
1979	9 660	+ 9,9	3 648	— 4,9
1980	10 561	+ 9,3	3 944	+ 8,1
1981	12 771	+ 20,9	4 288	+ 8,7

Πηγή: 1975-1978 πίνακας τόν ὁποῖο προμήθευσε τό BNIC.
1979-1981 ἔκθεση BNIC 1978/79, 1979/80 καί 1980/81.

(32) Σύμφωνα μέ τό BNIC, «ἀπό τά ἔγγραφα αὐτά προκύπτει ὅτι οἱ τιμές πωλήσεως εἶναι ἄπειρα μεγαλύτερες ἀπό τά ἐλάχιστα ὅρια πού ὁρίζονται ἀπό τά ἀνοίγματα πού προκύπτουν ἀπό τή διεπαγγελματική γενικευμένη συμφωνία». 'Αποκάλυψε ὅτι «ἡ τιμή πού ἐγγυᾶται τήν ἐλάχιστη ποιότητα μπορεῖ... νά πέσει, μέ τίς ἀποστολές πού διενεργοῦνται σέ κιβώτια στά 10,40 γαλλικά φράγκα ἀνά φιάλη τῶν 0,70 λίτρων μέ 40 % ἀλκοολικό τίτλο κατ' ὄγκο (δηλαδή 3 714 γαλλικά φράγκα [1]) ἀνά ἑκατόλιτρο καθαροῦ οἰνοπνεύματος), ἐνῶ ἡ μέση τιμή στό τελωνεῖο γιά τό ἔτος 1978 ἀνῆλθε σέ 8 789 γαλλικά φράγκα ἀνά ἑκατόλιτρο καθαροῦ οἰνοπνεύματος, δηλαδή περισσότερο ἀπό τό διπλάσιο».

'Οσον ἀφορᾶ τό κονιάκ σέ βαρέλια, τό BNIC ἐπισήμανε ὅτι «κατά τόν ἴδιο τρόπο τά στατιστικά στοιχεῖα τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν (...) ἀνταναικλοῦν μέ ἀκρίβεια τήν πολύ σημαντική διαφορά πού ὑφίσταται μεταξύ τῆς κατώτατης τιμῆς τῶν ἀποστολῶν χύμα (σέ βαρέλια), πού ὁρίζεται σέ 3 095 γαλλικά φράγκα, καί τῆς τιμῆς πού ἐφαρμόζεται κατά τήν ἐξαγωγή, πού ὅπως ἀποδείχτηκε ἀνέρχεται σέ 3 835 γαλλικά φράγκα ἀνά ἑκατόλιτρο καθαροῦ οἰνοπνεύματος» [2].

(33) 'Από τά παραπάνω στοιχεῖα, τό BNIC κατέληγε στά ἀκόλουθα συμπεράσματα: «Μέ τόν τρόπο αὐτό, διαφαίνεται μέ σαφήνεια ὁ χαρακτήρας τῆς ἐγγύησης τῆς ποιότητας πού ἀποτελοῦν τό ἀντικείμενο τῆς συμφωνίας. Πράγματι, ἡ συμφωνία αὐτή εἶχε σάν μοναδικό γνώμονα τόν καθορισμό ἑνός συστήματος προστασίας, ἕνα εἶδος κατώτατου ὁρίου κάτω τοῦ ὁποίου νά μήν εἶναι δυνατόν νά προσφέρεται στήν πελατεία κονιάκ πού νά ἀνταποκρίνεται στήν παραδοσιακή ποιότητα καί στήν ὀνομασία τοῦ προϊόντος πού ἀπολαύει ὀνομασίας ἐλεγχόμενης προελεύσεως».

(34) 'Από τίς τιμές πού κοινοποίησε τό BNIC, οἱ ὁποῖες ἀφοροῦσαν ἀποκλειστικά καί μόνο τίς ἰδιαίτερα ὀνομαστές μάρκες (Rémy Martin, Martell, Hennessy, Courvoisier κλπ.) προέκυπτε ὅτι γιά μία φιάλη τῶν 70 κυβικῶν ἑκατοστῶν κονιάκ 3 ἀστέρων, ἴσχυαν τιμές (ἐκτός χωρῶν καί δασμῶν) πού ἦταν πάντοτε μεγαλύτερες ἀπό 20 γαλλικά φράγκα πού ἐπιβεβαίωνε τό συμπέρασμα τοῦ BNIC.

(35) Κατόπιν σχετικοῦ αἰτήματος τῆς 'Επιτροπῆς, τό BNIC κοινοποίησε μέ ἐπιστολή του, τῆς 26ης 'Ιανουαρίου 1980, τίς νέες τιμές πού καλύπτουν τή φορά αὐτή μάρκες λιγότερο γνωστές, σύμφωνα μέ τήν ὁποία ἡ τιμή (ἐκτός φόρων καί δασμῶν) φιάλης τῶν 70 κυβικῶν ἑκατοστῶν κονιάκ 3 ἀστέρων ἦταν δυνατόν νά κυμαίνεται μέχρι 11,48 γαλλικά φράγκα.

(36) 'Η 'Επιτροπή ἐξάλλου προέβη στήν ἐξέταση τῶν τιμολογίων πού ἐφαρμόζονται ἀπό ἄλλες μάρκες κονιάκ· ἀπό τήν ἐξέταση αὐτή προκύπτει ὅτι οἱ τιμές πού ἐφαρμόζονται συνήθως εἶναι ἴσες ἤ ἐλάχιστα μεγαλύτερες ἀπό τίς μέγιστες τιμές πού ἔχουν ὁριστεῖ ἀπό τό BNIC. Αὐτό συνέβη γιά παράδειγμα τό 1979 μέ τό κονιάκ André Dobert 3 ἀστέρων, πού ἐπωλεῖτο πρός 10,75 γαλλικά φράγκα ἡ φιάλη τῶν 0,70 λίτρων, καθώς καί μέ τά κονιάκ Henry de Brière καί Chandelac, πού ἐπωλοῦντο πρός 10,40 γαλλικά φράγκα (ἐλάχιστη τιμή: 10,40 γαλλικά φράγκα). Τό ἴδιο συνέβη κατά τό 1980 μέ τό κονιάκ Comte Joseph πού ἐπωλεῖτο ἀπό τίς Grands Chais de France πρός 11,95 γαλλικά φράγκα ἡ φιάλη τῶν 0,70 λίτρων καί μέ τό κονιάκ Beausoleil 3 ἀστέρων πού ἐπωλεῖτο πρός 11,75 γαλλικά φράγκα). Τό BNIC ἦταν κατ' ἀνάγκη ἐνήμερο τῶν τιμῶν αὐτῶν, στό βαθμό πού τοῦ κοινοποιοῦνται ὑποχρεωτικά οἱ τίτλοι διακινήσεως στούς ὁποίους ἀναγράφονται οἱ τιμές πωλήσεως.

(37) Γιά τά κονιάκ σέ βαρέλια, ἀπό τίς ἀπαντήσεις στίς αἰτήσεις πληροφοριῶν πού ἀπηύθυνε ἡ 'Επιτροπή στούς ἐμπόρους τῆς περιοχῆς τοῦ Cognac, προκύπτει ὅτι κονιάκ 3 ἀστέρων τό κόστος ἀγορᾶς τῶν ἀποσταγμάτων ἀντιπροσωπεύει τό 90 % τῆς τιμῆς κόστους τοῦ προϊόντος πού

[1] 3 750 γαλλικά φράγκα κατά τό BNIC.

[2] Τό BNIC συγκρίνει τήν τιμή βάσης πού ἰσχύει ἀπό τήν 1η Φεβρουρίου 1979 μέ τή μέση τιμή τοῦ 1978.

πωλεῖται ἀπό τόν ἔμπορο. Κατά συνέπεια, σέ συνάρτηση μέ τόν ἐπίσημο ὁρισμό τῶν τιμῶν ἀγορᾶς τῶν νέων καί παλαιότερων ἀποσταγμάτων, ἡ ἐλάχιστη τιμή κόστους κονιάκ 3 ἀστέρων, σέ 6αρέλια, κυμαίνεται αἰσθητά κάτω ἀπό τήν κατώτατη τιμή πού ἔχει ὁριστεῖ ἀπό τό BNIC γιά τά ἀποστάγματα ἐξαιρετικῆς ἐσοδείας (CRUS), τά διατηρούμενα σέ καλῆς, μέσης καί κανονικῆς ποιότητας ξύλου 6αρέλια (6λέπε παράρτημα IV). Τά κονιάκ αὐτά 9ά μποροῦσαν, κατά συνέπεια, νά πωλοῦνται σέ τιμές κατώτερες ἀπό τίς ἐν λόγω κατώτατες τιμές.

(38) Πολλοί γερμανοί εἰσαγωγεῖς κονιάκ ἐπισήμαναν στήν Ἐπιτροπή ὅτι κατά τά ἔτη 1979 καί 1980 εἶχαν προ6εῖ στήν ἀγορά κονιάκ σέ 6αρέλια ἀπό ἐμπόρους τῆς περιοχῆς τοῦ Cognac σέ τιμές πού προσέγγιζαν τίς κατώτατες τιμές πού εἶχε ὁρίσει τό BNIC καί ἐνίοτε, ἀκόμα, σέ τιμές πού ἦταν κατώτερες καί ἀπό αὐτές. Αὐτό ἦταν δυνατό ἰδίως μέσω τῶν ἐπιστροφῶν πού χορηγοῦνταν ξεχωριστά. Γερμανική ἐνδιάμεση ἐμπορική ἑταιρεία μέ τήν ἐπωνυμία ... (1) ἐπισήμανε ἰδίως ὅτι ἡ κατώτατη τιμή πού ἔχει ὁριστεῖ ἀπό τό BNIC «εἶναι δυνατόν νά γίνει ἀποδεκτή μόνον ἀπό ἐπιχειρήσεις πού διαθέτουν πολύ ὑψηλό προϋπολογισμό γιά τή διαφήμηση καθώς καί δικό τους δίκτυο πωλήσεων. Γιά τή σύναψη τῶν συμ6άσεων πού εἶναι ἀναγκαῖες γιά τήν πώληση τῆς ἐσοδείας τους (...), οἱ προμηθευτές μας ἀναγκάστηκαν νά πουλήσουν κατά τήν ἐξαγωγή σέ τιμές κατώτερες ἀπό τήν ἐν λόγω κατώτατη τιμή».

(39) Ἐξάλλου, κατά τή διάρκεια ἐλέγχου πού διενεργήθηκε στίς 5 Ὀκτω6ρίου 1981 ἀπό ὑπαλλήλους τῆς Ἐπιτροπῆς 6άσει τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17, ὁ ἔμπορος στίς ἐγκαταστάσεις τοῦ ὁποίου διεξήχθη ὁ ἔλεγχος δήλωσε ὅτι: «εἶναι ἀκριβές ὅτι, κατά τά τελευταῖα ἔτη, ὑπέστην ἐλέγχους καί ἐξακριβώσεις ἐκ μέρους τοῦ BNIC, μέ στόχο ἰδίως τόν ἔλεγχο τῆς τηρήσεως τῶν κατώτατων τιμῶν κατά τήν ἐξαγωγή, πού ἐπι6άλλονται ἀπό τίς διεπαγγελματικές συμφωνίες. Ὅσον ἀφορᾶ προσφορά μου πωλήσεως τῆς 7ης Ἀπριλίου 1981, στήν ..., Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας, (τῆς ὁποίας ἔχετε λά6ει φωτοαντίγραφο) πρότεινα τιμές πού δέν μπόρεσα νά τηρήσω λόγω τῶν πιέσεων πού μοῦ ἄσκησε τό BNIC. Εἶναι λυπηρό γιά μένα τό γεγονός ὅτι δέν μπόρεσα νά προ6ῶ στίς πωλήσεις πού 9ά ἦταν ἀναγκαῖες γιά τήν καλή λειτουργία τῆς ἐπιχειρήσεώς μου. Οἱ πωλήσεις αὐτές 9ά μποροῦσαν νά πραγματοποιηθοῦν στή Γερμανία καί στό Βέλγιο». Οἱ τιμές πού εἶχαν προταθεῖ πρός τήν .... (γιά τίς ἀποστολές κονιάκ σέ 6αρέλια) ἦταν τῆς τάξεως τῶν 2 900 γαλλικῶν φράγκων ἀνά ἑκατόλιτρο καθαροῦ οἰνοπνεύματος γιά κονιάκ 3 ἀστέρων (ἐλάχιστη τιμή: 3 905 γαλλικά φράγκα) καί 3 900 γαλλικῶν φράγκων ἀνά ἑκατόλιτρο καθαροῦ οἰνοπνεύματος γιά κονιάκ VSOP (ἐλάχιστη τιμή: 4 301 γαλλικά φράγκα)».

(40) Ἀπό ἔγγραφα πού παρουσιάσθηκαν ἀπό τό BNIC κατά τή διάρκεια ἐλέγχου πού διενεργήθηκε ἀπό ὑπαλλήλους τῆς Ἐπιτροπῆς 6άσει τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17, προκύπτει ὅτι τό BNIC ἐπενέ6η σέ πολλές περιπτώσεις προκειμένου νά διασφαλίσει μέ καταναγκαστικό τρόπο τήν τήρηση τῶν κατώτατων τιμῶν ἐμπορίας τοῦ κονιάκ.

(41) Ὁ διευθυντής τοῦ BNIC στίς 27 Μαρτίου 1979 ἀπηύθυνε ἐπιστολή πρός τόν πρόεδρο τῆς ..... σχετικά μέ προσφορά τῆς ἐπιχείρησης αὐτῆς σέ τιμή κατώτερη ἀπό τήν καθορισμένη ἐλάχιστη τιμή. Ἡ ἐπιστολή κατέληγε ὡς ἑξῆς:

«Ὀφείλω (...) νά σᾶς ἐπισημάνω ὅτι, στήν περίπτωση πού δέν 9ά ἐτηροῦντο (οἱ διεπαγγελματικές) συμφωνίες, 9ά ἤμουν ὑποχρεωμένος πρός μεγάλη μου λύπη, νά προσφύγω στή δικαιοσύνη καί νά ζητήσω τήν ἐφαρμογή τῶν κυρώσεων πού προ6λέπονται ἀπό τό ἄρθρο 4 τοῦ νόμου τῆς 10ης Ἰουλίου 1975, ἰδίως τήν ἀναστολή τῆς ἐκ μέρους τῶν δημοσιονομικῶν ὑπηρεσιῶν χορηγήσεως κάθε τίτλου διακινήσεως.»

(42) Ἡ ἴδια ἐπιχείρηση ἀποτέλεσε τό ἀντικείμενο ἔρευνας ἐκ μέρους τοῦ BNIC, στίς 13 Μαΐου 1980, σύμφωνα μέ τό πόρισμα τῆς ὁποίας οἱ τιμές πού ἐφάρμοζε ἡ ἐπιχείρηση διέφεραν πρός τά κάτω σέ σχέση μέ τήν ἐλάχιστη καθορισμένη τιμή τῶν 0,16 γαλλικῶν φράγκων ἀνά φιάλη γιά τή Γαλλία καί 0,90 γαλλικῶν φράγκων γιά τή φιάλη πρός ἐξαγωγή· γιά τίς πωλήσεις χύμα ἡ διαφορά ἀνερχόταν σέ 89,15 γαλλικά φράγκα καί 449 γαλλικά φράγκα ἀνά ἑκατόλιτρο καθαροῦ οἰνοπνεύματος γιά τίς πωλήσεις στή Γαλλία καί 450 γαλλικά φράγκα ἀνά ἑκατόλιτρο καθαροῦ οἰνοπνεύματος γιά τίς πωλήσεις κατά τήν ἐξαγωγή. Ἡ περίπτωση αὐτή συζητήθηκε ἰδίως κατά τή συνεδρίαση τῆς μόνιμης διευρημένης ἐπιτροπῆς τῆς 23ης Ἰουνίου 1980 ὅπου μελετήθηκε τό ἐνδεχόμενο τῆς ἀσκήσεως διώξεων. Ὁ διευθυντής τοῦ BNIC μέ ἐπιστολή του τῆς 24ης Σεπτεμ6ρίου 1980, πληροφόρησε ὡς ἑξῆς τήν ἐπιχείρηση γιά τήν ἀπόφαση τῆς μόνιμης ἐπιτροπῆς:

«Οἱ ἐν λόγω ἀποστολές διενεργήθηκαν κατά τή διάρκεια ἐφαρμογῆς τῆς διεπαγγελματικῆς συμφωνίας καί μετά τή δημοσίευση τῆς ἀπόφασης περί γενικεύσεώς της καί (...), κατά συνέπεια, συνιστοῦν παραβάσεις τῆς διεπαγγελματικῆς συμφωνίας.

Ἡ ἑταιρεία σας ἐφόσον ἔχει προηγουμένως ἀποτελέσει τό ἀντικείμενο εἰδοποιήσεως τῆς αὐτῆς φύσεως γιά ἀνάλογες παραβάσεις, ἡ μόνιμη ἐπιτροπή σᾶς ἀπευθύνει τελευταία προειδοποίηση καί ἐννοεῖται ὅτι, σέ περίπτωση ὑποτροπῆς, 9ά παραστεῖ ἀνάγκη νά ἀσκηθεῖ δικαστική δίωξη κατά τῆς ἑταιρείας σας, πράγμα πού ὁπωσδήποτε 9ά ἦταν ἐπιζήμιο γιά τήν καλή φήμη τοῦ οἴκου σας.»

(1) Στό κείμενο τῆς παρούσας ἀποφάσεως πού δημοσιεύθηκε, ὁρισμένες πληροφορίες παρελήφθησαν σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ.17 περί μή ἀποκαλύψεως ἐπαγγελματικῶν ἀπορρήτων.

(43) Κατά τή διάρκεια τής συνεδριάσεως τής μόνιμης διευρημένης έπιτροπής τής 23ης Ίουνίου 1980, έξετάστηκε έπίσης ή περίπτωση έμπόρου έκτός τής όριοθετημένης περιοχής πού δέν τηροΰσε τήν έλάχιστη καθορισμένη τιμή. Ό έμπορος αύτός παραπονέθηκε ότι χάνει τούς πελάτες του λόγω τοΰ καταναγκασμοΰ πού ύφίσταται νά όρίζει τίς τιμές του σέ έπίπεδο ύπερβολικά ύψηλό. Μελετήθηκε έξάλλου ή περίπτωση έμπόρου πού διενήργησε άποστολή κονιάκ σέ φιάλες, ίδίως πρός τίς Κάτω Χώρες, σέ τιμή κατώτερη άπό τήν έλάχιστη καθορισμένη τιμή καί έξετάστηκε τό ένδεχόμενο νά άσκηθεί δίωξη έναντίον του.

(44) Κατά τή συνεδρίαση τής 21ης Ίανουαρίου 1981 τής μόνιμης διευρημένης έπιτροπής, έξετάστηκαν δύο περιπτώσεις μή τηρήσεως τής έλάχιστης καθορισμένης τιμής. Χονδρέμπορος πού πουλοΰσε κονιάκ σέ τιμή κατώτερη άπό τήν έλάχιστη καθορισμένη τιμή έπικαλέστηκε τόν κίνδυνο νά χάσει τή μικρή άγορά του, έάν τηροΰσε τήν έλάχιστη καθορισμένη τιμή. Κατά τή συνεδρίαση άποφασίστηκε νά τοΰ ζητηθεί νά έφαρμόσει τόν κανονισμό καί νά τοΰ έπισημανθεί ό κίνδυνος τής άσκήσεως διώξεως γιά τήν περίπτωση πού θά περιέπιπτε έκ νέου στό ίδιο παράπτωμα. Όσον άφορά τήν περίπτωση μικροΰ άποσταγματοποιοΰ πού πωλοΰσε σέ φιάλες κατά 0,69 γαλλικά φράγκα κάτω τής έλάχιστης τιμής, σημειώθηκαν τά έξής:

«Φαίνεται ότι θά ήταν άψυχολόγητο νά διωχθεί ό άμπελοκαλλιεργητής αύτός, ένώ στήν άγορά πολλοί οίκοι πωλοΰν συνεχώς σέ τιμές πού κυμαίνονται κάτω άπό τήν έπίσημη τιμή, χωρίς όμως νά διαθέτουμε άποδείξεις».

Στό διευθυντή τοΰ BNIC άνατέθηκε νά καλέσει τόν ένδιαφερόμενο γιά νά τοΰ άνακοινώσει ότι, γιά τήν ύπόθεση αύτή, δέν θά ύφίστατο δίωξη άλλά ότι ό φάκελος θά έπανεξεταζόταν σέ περίπτωση πού θά έξακολουθοΰσε τήν ίδια τακτική.

(45) Τό BNIC, όταν διαπιστώνει, βάσει τών έξοφλητικών έγγράφων πού τοΰ κοινοποιοΰνται, ότι οί άποστολές άποσταγμάτων διενεργοΰνται μέ τιμές πού είναι κατώτερες άπό τίς έλάχιστες καθορισμένες τιμές, άπευθύνει στήν ένδιαφερόμενη έπιχείρηση τυποποιημένη έπιστολή μέ τήν όποία τής έπισημαίνει τίς σχετικές άποστολές καί τής διευκρινίζει ότι ή διεπαγγελματική έπιτροπή θά έπιληφθεί τής ύποθέσεως. Ή έπιχείρηση καλείται νά γνωστοποιήσει τίς παρατηρήσεις της τό συντομότερο δυνατό. Έπιστολή τοΰ είδους αύτοΰ άπεστάλη ίδίως στήν έπιχείρηση ..... στίς 15 Σεπτεμβρίου 1980, στήν έταιρεία ..... στίς 30 Όκτωβρίου 1980, στίς ..... στίς 4 Νοεμβρίου 1980 καί στήν έταιρεία ..... τήν 1η Σεπτεμβρίου 1981. Οί παραπάνω άναφερόμενες ύποθέσεις άρχειοθετήθηκαν χωρίς νά έπιβληθοΰν κυρώσεις, διότι οί έταιρεΐες αύτές άποδέχτηκαν νά τροποποιήσουν τίς τιμές τους ή διότι προσεκόμισαν άποδείξεις σύμφωνα μέ τίς όποΐες ή σύμβαση πωλήσεως είχε συναφθεί σέ χρόνο προγενέστερο άπό τή σύναψη τής διεπαγγελματικής συμφωνίας (ή περίπτωση τών .....).

(46) Σέ περίπτωση πού μία έπιχείρηση άρνεΐται νά αύξήσει τίς τιμές της προκειμένου νά τίς συμμορφώσει μέ τήν έλάχιστη καθορισμένη τιμή, τό BNIC τής άφαιρεί τά δελτία παραλαβής άπό τήν άποθήκη καθώς καί τά δελτία πωλήσεως κονιάκ πού τής είχε διαθέσει. Παράλληλα, ζητά άπό τίς δημοσιονομικές ύπηρεσίες νά άρνηθοΰν στήν έπιχείρηση τή χορήγηση όποιουδήποτε τίτλου διακινήσεως γιά τό κονιάκ. Μέτρα τοΰ είδους αύτοΰ έχουν ίδίως ληφθεί κατά τής έπιχειρήσεως ....., περίπτωση γιά τήν όποία ό διευθυντής τοΰ BNIC είχε άπευθυνθεί μέ έπιστολή του τής 24ης Φεβρουαρίου 1981 πρός τό διευθυντή τών δημοσιονομικών ύπηρεσιών τής La Rochelle. Τά μέτρα τοΰ είδους αύτοΰ άποσκοποΰν νά παρεμποδίσουν τήν οίκεία έπιχείρηση νά προβεί σέ όποιαδήποτε συναλλαγή σχετικά μέ τό κονιάκ.

(47) Τό BNIC δέν άμφισβήτησε τά πραγματικά στοιχεία πού άναφέρονται στά σημεία 36 έως 46 στήν άπάντησή του τής 8ης Άπριλίου 1982 στήν κοινοποίηση αίτιάσεων πού τοΰ έγινε, οΰτε κατά τή διάρκεια τής άκροάσεως τής 19ης Άπριλίου 1982. Άντίθετα έπικαλέσθηκε ότι τό BNIC δέν συνιστά ένωση έπιχειρήσεων κατά τήν έννοια τοΰ άρθρου 85 τής συνθήκης καί ότι οί διατάξεις πού άναφέρονται στήν κοινοποίηση αίτιάσεων δέν έμπίπτουν στό άρθρο 85 γιατί συνιστοΰν πράξη δημοσίας έξουσίας τοΰ γαλλικοΰ κράτους.

II. ΝΟΜΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

Α. Άρθρο 85, παράγραφος 1 τής συνθήκης ΕΟΚ

(48) Ή άπόφαση τής 9ης Άπριλίου 1976 τοΰ έπιτρόπου τής κυβερνήσεως στό BNIC περί καθορισμοΰ τών έλάχιστων τιμών γιά τίς πωλήσεις κονιάκ, τόσο σέ βαρέλια όσο καί σέ φιάλες, άποτελεί άπόφαση πού έχει ληφθεί άπό τό δημόσιο καί δέν συνιστά συμφωνία μεταξύ έπιχειρήσεων ή άπόφαση ένώσεως έπιχειρήσεων κατά τήν έννοια τοΰ άρθρου 85 τής συνθήκης.

(49) Όσον άφορά τούς καθορισμούς τών έλάχιστων τιμών γιά τά έτη 1979, 1980 καί 1981 πρέπει νά διακρίνουμε μεταξύ τών διεπαγγελματικών συμφωνιών μέ τίς όποΐες θεσπίζονται τά μέτρα αύτά καί τών άποφάσεων περί γενικεύσεως τών συμφωνιών αύτών. Όπως άποδεικνύεται άμέσως παρακάτω, οί διεπαγγελματικές συμφωνίες πού συνάπτονται στό πλαίσιο τοΰ BNIC συνιστοΰν άποφάσεις ένώσεως έπιχειρήσεων κατά τήν έννοια τοΰ άρθρου 85 τής συνθήκης.

(50) Μολονότι τά μέλη τοΰ BNIC διορίζονται άπό τόν Ύπουργό Γεωργίας, δέν πρέπει νά παραβλέπουμε ότι διορίζονται κατόπιν προτάσεως τών οίκείων έπαγγελματικών όργανώσεων καί ύπό τήν ίδιότητά τους σάν άντιπρόσωποι τής έπαγγελματικής όργανώσεως ή τής έπαγγελματικής οίκογένειας στήν όποία άνήκουν· μέ τόν τρόπο αύτό έκπροσωποΰν τίς όργανώσεις αύτές ή τίς έπαγγελματικές οίκογένειες, πού μέ τή σειρά τους άπαρτίζονται άπό έπιχειρήσεις.

(51) Τό BNIC ἀποτελεῖ, ὡς ἐκ τούτου, σύνδεσμο ἑνώσεων ἐπιχειρήσεων πού, γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 85, μπορεῖ νά ἐξομοιωθεῖ μέ ἕνωση ἐπιχειρήσεων.

(52) Ὁ τρόπος χρηματοδοτήσεως τοῦ BNIC καθώς καί τό γεγονός ὅτι ἔχει νομική προσωπικότητα καί εἶναι ἐπιφορτισμένο 6άσει νομικῶν διατάξεων μέ καθήκοντα ἐλέγχου τῆς ποιότητας δέν εἶναι δυνατό νά τόν ἀποστερήσουν ἀπό τό χαρακτηρισμό του σάν ἑνώσεως ἐπιχειρήσεων. Ἐν πάση περιπτώσει, οἱ σχετικές διεπαγγελματικές συμφωνίες δέν ἐντάσσονται στό πλαίσιο τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων πού προβλέπονται ἀπό τίς διατάξεις περί καθορισμοῦ τῶν ἁρμοδιοτήτων τοῦ BNIC. Πράγματι, ἀκόμη καί ἄν οἱ διεπαγγελματικές αὐτές συμφωνίες ἀναφέρουν ὅτι «καθορίστηκε ἐλάχιστη τιμή ἐμπορίας προκειμένου νά διατηρηθεῖ ἡ παραδοσιακή ποιότητα τοῦ κονιάκ καί νά ἐξασφαλιστεῖ ὁ καταναλωτής ἀπό κάθε τεχνητή μείωση τῆς τιμῆς εἰς 6άρος τῶν εἰδοποιῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ προϊόντος», οἱ καθορισμοί τῶν ἐν λόγω ἐλάχιστων τιμῶν ἀφοροῦν στήν πραγματικότητα τήν ἐμπορική πολιτική πωλήσεων τῶν παραγωγῶν, συνεταιρισμῶν, ἀποσταγματοποιῶν καί ἐμπόρων κονιάκ πού, μέσω τῶν ἐπαγγελματικῶν τους ὀργανώσεων, ἐκπροσωποῦνται ἀπό τό BNIC. Ὅπως ἀποδεικνύεται παρακάτω (σημεῖα 69 ἕως 71) ὁ στόχος τοῦ ἐλέγχου τῆς ποιότητας δέν μπορεῖ νά δικαιολογήσει παρόμοια μέτρα.

(53) Τά ἐν λόγω μέτρα δέν τά ἐπέ6αλε τό δημόσιο. Δέν ἐλήφθησαν στό πλαίσιο τῶν κανονιστικῶν ἐξουσιῶν πού ἔχουν ἀνατεθεῖ στόν ἐπίτροπο τῆς κυβερνήσεως ὁ ὁποῖος καί δέν παρενέβη σέ καμία στιγμή τῆς διαδικασίας τῆς θεσπίσεως τῶν μέτρων αὐτῶν. Οἱ ἐν λόγω διεπαγγελματικές συμφωνίες ἐγκρίθηκαν ἀπό τήν ὁλομέλεια τοῦ BNIC ἀφοῦ συζητήθηκαν καί ἐγκρίθηκαν ἀπό καθεμία ἀπό τίς δύο ἐπαγγελματικές οἰκογένειες τῆς ἀμπελοκαλλιέργειας καί τοῦ ἐμπορίου. Ἡ ὁλομέλεια ζήτησε παράλληλα τή γενίκευση τῆς ἰσχύος τῆς συμφωνίας, 6άσει τοῦ νόμου τῆς 10ης Ἰουλίου 1975 (6λέπε παραπάνω, σημεῖο 19). Κατά συνέπεια, πρόκειται γιά ἀπόφαση τοῦ BNIC, ἐκπροσωπούμενου ἀπό τήν ὁλομέλειά του.

(54) Ἡ ἀπόφαση αὐτή συνιστᾶ νομική πράξη διάφορο ἀπό τή μεταγενέστερη ὑπουργική ἀπόφαση περί γενικεύσεως, πού ἐλήφθη ἀπό τό δημόσιο καί πού εἶχε σάν γνώμονα νά καταστήσει ὑποχρεωτικές γιά τό ὑπόλοιπο τῶν ἐπαγγελματιῶν τίς διατάξεις τῶν διεπαγγελματικῶν συμφωνιῶν πού δεσμεύουν τίς ἐπιχειρήσεις μέλη τῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων πού ἐκπροσωποῦνται στό BNIC. Ἀπό τό 1978 καί κάθε χρόνο συνάπτονται διεπαγγελματικές συμφωνίες σέ ἡμερομηνίες προηγούμενες ἀπό τίς ὑπουργικές ἀποφάσεις περί γενικεύσεως. Κάθε φορά ὑπάρχει χρονική περίοδος πού ποικίλλει ἀπό τρεῖς ἑ6δομάδες μέχρι δυόμισι μῆνες κατά τή διάρκεια τῆς ὁποίας οἱ ἐπαγγελματικές συμφωνίες πού συνάπτονται στό πλαίσιο τοῦ BNIC ἔχουν δεσμευτική ἰσχύ μόνο γιά τίς ἐπιχειρήσεις πού εἶναι μέλη τῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων τίς ὁποῖες ἐκπροσωπεῖ τό BNIC. Τό BNIC ἐπιπλέον ἔχει ἐπι6εβαιώσει ρητά τό γεγονός αὐτό ἐπισημαίνοντας ὅτι πρίν ἀπό τή γενίκευσή της, ἡ συμφωνία περί καθορισμοῦ τῶν τιμῶν «εἶχε μόνο ἀξία συμφωνίας συμβατικῆς φύσεως μέ συνέπεια νά μήν ἀπολαύει καμιᾶς κυρώσεως δημοσίας τάξεως» (6λέπε παραπάνω, σημεῖο 23).

(55) Ἐπιπλέον ἀπό τό 1957 μέχρι τό 1978, συνάπτοντο κάθε χρόνο διεπαγγελματικές συμφωνίες περί καθορισμοῦ τῶν τιμῶν πού εἶχαν παρόμοια συμβατική ἀξία καί πού ἐφαρμόζονταν καί τηροῦνταν χωρίς νά ἔπεται ὑπουργική ἀπόφαση περί γενικεύσεως (6λέπε παραπάνω, σημεῖο 12).

(56) Ἡ ἔννοια «τέλος τῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως περί γενικεύσεως» συνεπάγεται τήν ὕπαρξη προϋφισταμένων διατάξεων πού ἔχουν δεσμευτική ἰσχύ μεταξύ τῶν συμβαλλομένων. Τό ἀποτέλεσμα τῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως περί γενικεύσεως συνίσταται ἀποκλειστικά στό γεγονός ὅτι καθιστᾶ τίς διατάξεις αὐτές δεσμευτικές καί γιά ἄλλους πλήν τῶν συμβαλλομένων. Τό κείμενο τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου τῆς 10ης Ἰουλίου 1975 (6λέπε παραπάνω, σημεῖο 19) προβλέπει ρητά ὅτι κατ' ἀρχήν ἡ συμφωνία πρέπει προηγουμένως νά ἔχει συναφθεῖ καθώς καί ὅτι ἡ γενίκευσή της δέν εἶναι ὑποχρεωτική, ἐνῶ δύναται ἐξάλλου νά ἀφορᾶ μέρος μόνο τῶν διατάξεών της.

(57) Ὅσον ἀφορᾶ τόν καθορισμό τιμῆς τοῦ κατωφλίου πωλήσεως, γιά τήν περίοδο ἀπό 4 Ἰανουαρίου 1982 μέχρι τίς 31 Μαρτίου 1982, πρόκειται ἐξίσου γιά ἀπόφαση τοῦ BNIC πού δέν ἐπι6λήθηκε οὔτε γενικεύτηκε ἀπό τό δημόσιο καί πού εἶναι δυνατό νά ἐμπίπτει στό πεδίο ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 85 τῆς συνθήκης μεταξύ Κρατῶν μελῶν.

(58) Ὁ καθορισμός ἐλάχιστης τιμῆς ἐμπορίας τοῦ κονιάκ, σάν τελικοῦ προϊόντος, ἀσκεῖ ἄμεση ἐπιρροή ἐπί τῶν τιμῶν τοῦ κονιάκ πού πωλεῖται ἀπό τούς διάφορους παραγωγούς. Τό μέτρο αὐτό ἀφορᾶ τόσο τίς πωλήσεις πού διενεργοῦνται στή Γαλλία ὅσο καί αὐτές τῆς ἐξαγωγῆς. Ὁ καθορισμός αὐτός εἶναι δυνατό νά ἐπηρεάσει αἰσθητά τό ἐμπόριο μεταξύ Κρατῶν μελῶν καί στίς δύο περιπτώσεις, διότι τά προϊόντα πού πωλοῦνται στή Γαλλία ἀπό τούς ὑπαγόμενους στή συμφωνία, δύνανται στή συνέχεια νά ἐξάγονται. Λόγω τῆς ἰσχύος τῶν μέτρων αὐτῶν, τό ρεῦμα τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν εἶναι δυνατό νά ἐκτρέπεται ἀπό τή φυσική κατεύθυνση πού 9ά εἶχε ἐάν ὁ καθορισμός τῶν τιμῶν ἦταν ἐλεύθερος. Μέ τόν τρόπο αὐτό ἡ διατήρηση τῶν ὑψωμένων τιμῶν ἀποσκοπεῖ στήν τεχνητή ἐκτροπή τῆς ζητήσεως πρός ἄλλα ἀλκοοοῦχα ποτά, ἰδίως πρός ἄλλα ἀποστάγματα οἴνου.

(59) Μέ τόν τρόπο αὐτό ἐπηρεάζεται αἰσθητά τό ἐμπόριο μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν λόγω τῆς σημασίας τῶν πωλήσεων τοῦ κονιάκ στίς διάφορες χῶρες τῆς κοινῆς ἀγορᾶς (6λέπε παραπάνω, σημεῖο 1).

(60) Τά ἐπίμαχα μέτρα περί καθορισμοῦ ἐλάχιστων τιμῶν γιά τό κονιάκ, μολονότι ὑποστηρίχθηκε ὅτι ἀποσκοποῦσαν μόνο στήν ἐξασφάλιση τῆς ποιότητας τοῦ κονιάκ, στήν πραγματικότητα ἀποβλέπουν καί καταλήγουν στόν περιορισμό τοῦ ἀνταγωνισμοῦ στό ἐσωτερικό τῆς κοινῆς ἀγορᾶς. Πρόκειται, πράγματι, γιά μέτρα πού ἐμποδίζουν τόν ἐλεύθερο κατ' ἰδίαν σχηματισμό τῶν τιμῶν ἀπό τούς παραγωγούς τοῦ κονιάκ καί πού, ὡς ἐκ τούτου, τείνουν στόν περιορισμό τοῦ ἀνταγωνισμοῦ μεταξύ τους, ἐμποδίζοντας τούς παραγωγούς αὐτούς νά προσφέρουν τό προϊόν σέ τιμές κατώτερες ἀπό τίς ἐλάχιστες τιμές.

(61) Οἱ δηλώσεις τοῦ BNIC, σύμφωνα μέ τίς ὁποῖες ὁ καθορισμός τῶν ἐλάχιστων τιμῶν ἐδικαιολογεῖτο ἀπό τήν αὔξηση τῶν ἀποθεμάτων (βλέπε παραπάνω, σημεῖο 9) ἀποκαλύπτουν ὅτι στήν πραγματικότητα ἐπιδιώκετο ἡ παρεμπόδιση ἤ τουλάχιστον ὁ περιορισμός τοῦ ἐλεύθερου παιχνιδιοῦ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ: ἡ ἐλάχιστη ὑποχρεωτική τιμή θεσπίστηκε προκειμένου νά ἀποφευχθεῖ ἤ νά περιοριστεῖ ἡ πτώση τῶν τιμῶν πού θά προέκυπτε κανονικά ἀπό τήν αὔξηση τῆς ζητήσεως, πού ὀφείλετο στήν αὔξηση τῶν ἀποθεμάτων ἔναντι σταθερῆς ἤ φθίνουσας ζητήσεως. Κατά συνέπεια, οἱ τιμές πωλήσεως τοῦ κονιάκ δέν ἦταν πλέον δυνατό νά ὁρίζονται ἐλεύθερα ἀπό τούς παραγωγούς ἀνάλογα μέ τίς συνθῆκες πού ἐπικρατοῦσαν στήν ἀγορά.

(62) Αὐτά τά μέτρα καθορισμοῦ τῶν τιμῶν εἶχαν σάν ἀποτέλεσμα τόν περιορισμό τοῦ ἀνταγωνισμοῦ κατά τρόπο αἰσθητό. Πράγματι, ἀντίθετα πρός τούς ἰσχυρισμούς τοῦ BNIC, πού περιέχονται στήν ἐπιστολή του τῆς 20ῆς Νοεμβρίου 1981 (βλέπε παραπάνω, σημεῖα 32 καί 33) ἐφαρμόζονται συχνότατα τιμές πού εἶναι ἴσες ἤ ἐλαφρά ἀνώτερες ἀπό τίς ἐλάχιστες καθορισμένες τιμές (βλέπε παραπάνω, σημεῖα 35 ἕως 38)· ἐπιπλέον, τό BNIC χρειάστηκε νά παρέμβει πολλές φορές γιά νά καταναγκάσει τούς ἐμπόρους, πού ἐπιθυμοῦσαν νά ἐφαρμόζουν κατώτερες τιμές, νά ἀνυψώσουν τίς τιμές τους. Οἱ ἐπεμβάσεις ἔφτασαν σέ μιά περίπτωση μέχρι τήν ἀπόσυρση ἀπό ἔμπορο τῶν δελτίων παραλαβῆς καί πωλήσεως κονιάκ πού τοῦ εἶχαν παραχωρήσει, ἐμποδίζοντάς τον ἔτσι νά ἐξακολουθήσει τή δραστηριότητά του (βλέπε παραπάνω, σημεῖα 39 ἕως 46). Οἱ συμφωνίες κατά συνέπεια, ἐφαρμόστηκαν ἀπό τό BNIC κατά τρόπο πράγματι καταναγκαστικό.

(63) Τό BNIC μέ τό νά διατηρεῖ τεχνητά ὑψωμένες τίς τιμές, περιόρισε τήν αὔξηση τῆς ζητήσεως πού θά ἦταν δυνατό νά εἶχε σημειωθεῖ. Αὐτό συνέβαλε στήν ἔντονη αὔξηση τῶν ἀποθεμάτων κονιάκ· τά ἀποθέματα αὐτά σταθεροποιήθηκαν μόνο ἀφοῦ λήφθηκαν τά ἐν λόγω αὐτά ὑποχρεωτικά μέτρα πού περιόριζαν τίς δυνατότητες παραγωγῆς καί ἐμπορίας (βλέπε παραπάνω, σημεῖο 8).

(64) Οἱ περιορισμοί ἔγιναν ἰδιαίτερα αἰσθητοί ὅσον ἀφορᾶ τά κονιάκ πού προέρχονται ἀπό ἐξαιρετικῆς ἐσοδείας ἀποστάγματα διατηρούμενα σέ καλῆς, μέσης καί κανονικῆς ποιότητας ξύλου βαρέλια. 'Εξάλλου, ἡ μελέτη τῶν στατιστικῶν στοιχείων σχετικά μέ τά ἀποθέματα τοῦ κονιάκ ἀποδεικνύει ὅτι τά ἀποθέματα αὐξήθηκαν περισσότερο σ' αὐτά ἀκριβῶς τά εἴδη ἐξαιρετικῆς ἐσοδείας (βλέπε παραπάνω, σημεῖο 8).

(65) Ὅσον ἀφορᾶ τόν καθορισμό τιμῆς κατωφλίου πωλήσεως πού θεσπίστηκε μέ τό ἐνημερωτικό δελτίο τῆς 4ης 'Ιανουαρίου 1982, ἡ διάταξη αὐτή εἶχε σάν στόχο τόν περιορισμό τοῦ ἀνταγωνισμοῦ καθιστώντας πολύ δυσχερεῖς τίς πωλήσεις κονιάκ σέ τιμές κατώτερες ἀπό τίς παραπάνω τιμές κατωφλίου, προβλέποντας συστηματικά γιά κάθε συναλλαγή προηγούμενο ἔλεγχο τῆς ποιότητας τόσο στόν ἀγοραστή ὅσο καί στόν πωλητή. Ὁ συστηματικός καί αὐτόματος χαρακτήρας τῶν ἐλέγχων αὐτῶν καί κατά προέκταση οἱ διαταραχές πού συνεπάγονται γιά τούς πωλητές καί τούς ἀγοραστές τους εἶναι δυνατό νά ἀποθαρρύνουν τήν πελατεία πού ἐπιθυμεῖ νά ἀγοράσει κονιάκ ἀπό ἐμπόρους πού ἐφαρμόζουν τιμές κατώτερες ἀπό τίς ἐν λόγω τιμές κατωφλίου. Τά μέτρα αὐτά παρά τό γεγονός ὅτι ὑποστηρίχθηκε πῶς εἶχαν σάν στόχο τήν ἐξασφάλιση τῆς ποιότητος, στήν πραγματικότητα ἀποσκοποῦσαν νά πείσουν τούς παραγωγούς κονιάκ νά μήν προσφέρουν τά προϊόντα τους σέ τιμές κατώτερες ἀπό τίς τιμές κατωφλίου. Ὁ περιορισμός αὐτός ἦταν αἰσθητός, στό βαθμό πού ἀνάγκαζε τούς ἐμπόρους νά πωλοῦν τό κονιάκ τους σέ τιμή σαφῶς ἀνώτερη ἀπό τήν τιμή κόστους (βλέπε σημεῖο 37 καί παράρτημα IV). Τό μέτρο αὐτό ἦταν δυνατό νά ἐπηρεάσει αἰσθητά τό ἐμπόριο μεταξύ Κρατῶν μελῶν γιά τούς λόγους πού ἐκτίθενται στά σημεῖα 58 καί 59 παραπάνω.

Β. Ἄρθρο 85, παράγραφος 3 τῆς συνθήκης ΕΟΚ

(66) Προκειμένου νά εἶναι δυνατό νά ληφθεῖ ἀπόφαση περί ἐξαιρέσεως βάσει τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 3, ἡ συμφωνία πρέπει νά ἔχει κοινοποιηθεῖ στήν 'Επιτροπή σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17, ἐκτός ἐάν ἡ ὑποχρέωση αὐτή ἔχει καταργηθεῖ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 παράγραφος 2 τοῦ ἴδιου κανονισμοῦ. Οἱ διεπαγγελματικές συμφωνίες στίς ὁποῖες ἀναφέρεται ἡ παρούσα ἀνακοίνωση δέν ἐντάσσονται στήν κατηγορία τῶν συμπράξεων πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 4 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ αὐτοῦ, ἐφόσον ἀφοροῦν τήν ἐξαγωγή μεταξύ Κρατῶν μελῶν καί ἐφόσον στή συμφωνία αὐτή συμμετέχουν περισσότερες ἀπό δύο ἐπιχειρήσεις. Οἱ συμφωνίες αὐτές δέν κοινοποιήθηκαν στήν 'Επιτροπή μολονότι τό BNIC εἶχε ἀναφέρει στήν ἐπιστολή του τῆς 20ῆς Νοεμβρίου 1979 ὅτι ἡ κοινοποίηση αὐτή εἶχε προβλεφθεῖ. 'Εν πάση περιπτώσει, ἀκόμα καί ἄν οἱ συμφωνίες εἶχαν κοινοποιηθεῖ, ἡ ἐξαίρεση πού προβλέπεται ἀπό τό ἄρθρο 85 παράγραφος 3 δέν θά μποροῦσε νά παραχωρηθεῖ γιά τούς λόγους πού ἐκτίθενται ἀμέσως παρακάτω.

(67) Τό BNIC στήν ἐπιστολή του τῆς 20ῆς Νοεμβρίου 1979 εἶχε ὑποστηρίξει ὅτι ἡ συμφωνία εἶχε σάν στόχο «τήν ποιοτική βελτίωση τῆς παραγωγῆς, (...) τήν χωρίς ἐκτροπές διανομή καί (...) τήν προώθηση τῆς τεχνικῆς καί οἰκονομικῆς προόδου, πρός ἄμεσο ὄφελος τῶν καταναλωτῶν, ἰδίως μέ τήν παράταση τῆς παλαιώσεως ὅλων τῶν τύπων ποιότητας».

(68) Πρέπει νά σημειωθεῖ ὅτι κατ' ἀρχάς τό ἐπιχείρημα αὐτό βασίζεται οὐσιαστικά στήν ἐπιβεβαίωση ὅτι οἱ ἐφαρμοζόμενες τιμές θά ἦταν πολύ περισσότερο ἤ σημαντικά μεγαλύτερες ἀπό τίς ἐλάχιστες καθορισμένες τιμές ἐνῶ ἀπό τήν ἐξέταση τῶν περιστατικῶν προκύπτει ἀντίθετα ὅτι ἐφαρμόζονται τιμές παραπλήσιες ἤ ταυτόσημες πρός τίς ἐλάχιστες ἐπιβεβλημένες τιμές.

(69) Ἡ ἐπιβολή ἐλάχιστων τιμῶν δέν μπορεῖ σέ καμία περίπτωση νά αἰτιολογηθεῖ ἀπό τόν ἐπικαλούμενο στόχο τῆς ἐξασφάλισης τῆς ποιότητας. Μέτρο τοῦ εἴδους αὐτοῦ θά ἀποδεικνυόταν ἐν προκειμένω ἄχρηστο καί ἀπρόσφορο. Ἡ ἐπιβολή τῶν ἐλάχιστων τιμῶν εἶναι ἄχρηστη, διότι οἱ νομικές διατάξεις οἱ σχετικές μέ τήν παραγωγή, τήν ἀποθεματοποίηση, τήν παλαίωση καί τήν ἐμπορία τοῦ κονιάκ ἐπιτρέπουν ἐπαρκῶς τήν καταστολή κάθε ἐνδεχόμενης ἀπάτης. Ἡ ἐπιβολή τῶν ἐλάχιστων τιμῶν εἶναι ἀπρόσφορη διότι κανένας συμπληρωματικός ἔλεγχος δέν ἔχει ὁριστεῖ γιά τά προϊόντα ἡ τιμή τῶν ὁποίων εἶναι μεγαλύτερη ἀπό τίς ἐλάχιστες ἐπιβεβλημένες τιμές. Κατά συνέπεια, ἀκόμα καί ἄν δεχτοῦμε ὅτι οἱ νομικές διατάξεις πού προστατεύουν τή χρήση τῆς ὀνομασίας προελεύσεως «κονιάκ» ἦταν ἀνεπαρκής, ἡ ἐπιβολή ἐλάχιστης τιμῆς δέν θά ἐμπόδιζε νά κυκλοφοροῦν προϊόντα πού δέν ἀνταποκρίνονται στά κριτήρια ποιότητας πού ὁρίζονται ἀπό αὐτές τίς νομικές διατάξεις, ἐφόσον οἱ τιμές θά ἦταν μεγαλύτερες ἀπό τίς ἐλάχιστες ἐπιβεβλημένες τιμές.

(70) Τά ἐπίμαχα μέτρα θά ἦταν οὔτως ἤ ἄλλως σέ δυσαναλογία μέ τόν ἐπιδιωκόμενο σκοπό, διότι ἀπαγορεύουν τελείως τήν ἐμπορία ἀποστάγματος πού πληροῖ τούς ὅρους πού εἶναι ἀναγκαῖοι γιά νά ἀπολαύει τῆς ὀνομασίας προελεύσεως «κονιάκ» σέ τιμές κατώτερες ἀπό τίς ἐλάχιστες τιμές πού ὁρίστηκαν μέ τή διεπαγγελματική ἀπόφαση. Πράγματι, καμία διάταξη δέν παρέχει τήν εὐχέρεια νά προσκομισθοῦν ἀποδείξεις γιά προϊόν πού πωλεῖται σέ τιμή κατώτερη ἀπό τίς ἐλάχιστες καθορισμένες τιμές, ὅτι ἀνταποκρίνεται παρ' ὅλα αὐτά στά κριτήρια ποιότητας πού προβλέπονται ἀπό τίς διατάξεις τοῦ νόμου ([1]).

(71) Κατ' ἀρχάς ὁ καταναλωτής, ὅπως ἀποδεικνύεται ἀμέσως παραπάνω, δέν ἀπολαύει τοῦ πλεονεκτήματος τῆς βελτιώσεως τῆς ποιότητας. Ἐξάλλου δέν ἀπολαύει οὔτε τῶν λοιπῶν ὑποθετικῶν πλεονεκτημάτων τά ὁποῖα ἐπικαλεῖται τό BNIC (βλέπε παραπάνω, σημεῖο 67), διότι τά ἐπίμαχα μέτρα ἔχουν σάν συνέπεια οἱ τιμές νά ὁρίζονται σέ ἐπίπεδο ἀνώτερο ἀπό αὐτό πού θά προέκυπτε ἐάν λειτουργοῦσε ἐλεύθερα ὁ νόμος τῆς προσφορᾶς καί τῆς ζητήσεως.

Γ. Ἄρθρο 15, παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17

(72) Ἀπό τά παραπάνω προκύπτει ὅτι τό BNIC, ἀπό τήν 1η Φεβρουαρίου 1979, διέπραξε παραβάσεις τοῦ ἄρθρου 85 τῆς συνθήκης ΕΟΚ. Τό BNIC διέπραξε αὐτές τίς παραβάσεις ἐκ προθέσεως ἤ τουλάχιστον ἐξ ἀμελείας. Πράγματι, δέν εἶναι δυνατόν νά ἀγνοοῦσε τίς ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς καί τή νομολογία τοῦ Δικαστηρίου στόν τομέα αὐτόν. Εἶναι ἰδίως ἀξιοσημείωτο τό γεγονός ὅτι οἱ συμφωνίες ἤ ἀποφάσεις μέ τίς ὁποῖες οἱ ἐπιχειρήσεις ἤ ἑνώσεις ἐπιχειρήσεων συμφωνοῦν στίς τιμές ἤ τούς ὅρους πού ἐφαρμόζουν στίς συμβάσεις πού συνάπτουν μέ τρίτους, ἀποτελοῦν τακτικά τό ἀντικείμενο διώξεως καί καταδίκης ἀπό τά κοινοτικά ὄργανα, ὅταν εἶναι δυνατόν νά ἐπηρεάσουν τό ἐμπόριο μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν. Τό BNIC δέν μποροῦσε νά ἀγνοεῖ ὅτι ἦταν μιά ἕνωση ἐπιχειρήσεων κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 1, ἐπειδή ἡ Ἐπιτροπή ἔχει ἤδη ἀποδώσει μέ τήν ἀπόφασή της 76/684/ΕΟΚ ([2]) αὐτό τό χαρακτήρα σέ ἕναν παρόμοιο ὀργανισμό, τό Ἐθνικό Διεπαγγελματικό Γραφεῖο Ἀρμανιάκ (BNIA).

(73) Πρέπει νά σημειωθεῖ ὅτι τό πρόβλημα τοῦ ἐάν συμβιβάζονται τά μέτρα καθορισμοῦ τιμῶν μέ τούς κοινοτικούς κανόνες ἀναφέρθηκε κατά τίς συζητήσεις στά πλαίσια τῆς μόνιμης ἐπιτροπῆς (βλέπε ἀνωτέρω, σημεῖο 27). Οἱ ὑπηρεσίες τῆς Ἐπιτροπῆς ἤδη ἀπό τίς 4 Σεπτεμβρίου 1979 εἶχαν ἤδη ἐπιστήσει τήν προσοχή τοῦ BNIC στό γεγονός ὅτι ἡ διεπαγγελματική συμφωνία φαινόταν ὅτι ἀπαγορεύεται ἀπό τή διάταξη τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 1. Ὁ διευθυντής τοῦ BNIC σέ ἀπάντηση γνωστοποίησε στήν Ἐπιτροπή τήν πρόθεση τῶν μελῶν τοῦ BNIC νά προβοῦν σέ κοινοποίηση τῆς συμφωνίας τους, γιά νά τύχει ἐξαιρέσεως σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 85 παράγραφος 3.

(74) Ὡς ἐκ τούτου πρέπει νά ἐπιβληθεῖ στό BNIC πρόστιμο σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 15 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17. Γιά τόν καθορισμό τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ τοῦ προστίμου, ἡ Ἐπιτροπή ἔλαβε ὑπόψη της τά παρακάτω στοιχεῖα.

(75) Ὁ καθορισμός ἐλάχιστων τιμῶν μέ συμφωνία ἤ μέ ἀπόφαση ἑνώσεων ἐπιχειρήσεων εἶναι σοβαρή παράβαση τῶν κοινοτικῶν κανόνων τοῦ ἀνταγωνισμοῦ. Ὁ καθορισμός τιμῶν πωλήσεων ἀναφέρεται ρητά στό ἄρθρο 85 παράγραφος 1 ὑπό α) τῆς συνθήκης σάν μέτρο πού παρακωλύει, ἐμποδίζει ἤ στρεβλώνει τό παιγνίδι τοῦ ἀνταγωνισμοῦ.

([1]) Ἡ ἀπόφαση τοῦ ἐπιτρόπου τῆς κυβερνήσεως τῆς 9ης Ἀπριλίου 1976 (βλέπε παραπάνω, σημεῖα 16 καί 17) προέβλεπε ἀντίθετα ὅτι σέ παρόμοια περίπτωση ἐπιτρεπόταν ἡ ἐμπορία μετά ἀπό δοκιμή δείγματος καί σύμφωνη γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς ποιότητας.

([2]) ΕΕ ἀριθ. L 231 τῆς 21. 8. 1976, σ. 24.

'Η 'Επιτροπή ἔχει ἤδη μέ ἀποφάσεις της κηρύξει ἀντίθετες στό ἄρθρο 85 παράγραφος 1 συμφωνίες ἐπί τῶν τιμῶν καί τό δικαστήριο ἐπικύρωσε αὐτή τή θέση.

(76) Οἱ ἐλάχιστες τιμές ἐμπορίας, πού καθορίστηκαν μέ τίς διεπαγγελματικές συμφωνίες πού ἀφοροῦν τούς λευκούς οἴνους πού μποροῦν νά ἀποσταχθοῦν καί τά ἀποστάγματα κονιάκ, καί πού συνήφθηκαν στίς 12 Δεκεμβρίου 1978, στίς 18 Ὀκτωβρίου 1979 καί στίς 7 Νοεμβρίου 1980, ἐφαρμόσθηκαν ἀπό τήν 1η Φεβρουαρίου 1979 ἕως τίς 31 Δεκεμβρίου 1981. Μιά νέα παράβαση διέπραξε τό BNIC ἀπό τίς 4 'Ιανουαρίου 1982 ἕως τίς 31 Μαρτίου 1982 λόγω καθορισμοῦ μιᾶς τιμῆς κατωφλίου πωλήσεως. Αὐτό τό μέτρο πού δέν κοινοποιήθηκε στήν 'Επιτροπή ἀπό τό BNIC, καταργήθηκε μόνο μετά ἀπό νέα παρέμβαση τῆς 'Επιτροπῆς. 'Η παράβαση λοιπόν διάρκεσε πραγματικά πάνω ἀπό τρία ἔτη.

(77) Τά περιοριστικά τοῦ ἀνταγωνισμοῦ μέτρα πού προαναφέρθηκαν ἐλήφθησαν σέ εἰδικό νομικό πλαίσιο κυρίως ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι οἱ διεπαγγελματικές συμφωνίες, πού ἐξετάζονται, γενικεύονταν κάθε χρόνο μέ ὑπουργική ἀπόφαση. Συνεπάγεται ὅτι τμῆμα τῶν περιοριστικῶν ἀποτελεσμάτων πού διαπιστώθηκαν προέρχεται ἀπό τήν ὑποχρεωτική ἐφαρμογή τῶν ἐν λόγω διεπαγγελματικῶν συμφωνιῶν ἀπό τίς ἐπιχειρήσεις πού δέν εἶναι μέλη τῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων πού ἐκπροσωποῦνται στό BNIC,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

'Αρθρο 1

Οἱ διατάξεις τῶν διεπαγγελματικῶν συμφωνιῶν σχετικά μέ τίς τιμές τῶν λευκῶν ἀποστάξιμων οἴνων καί τῶν ἀποσταγμάτων κονιάκ πού συνήφθησαν στό πλαίσιο τοῦ BNIC γιά τίς περιόδους 1978/79, 1979/80 καί 1980/81, μέ τίς ὁποῖες καθορίζονται ἐλάχιστες τιμές ἐμπορίας κονιάκ, συνιστοῦν, ἀπό τήν 1η Φεβρουαρίου 1979 μέχρι τίς 31 Δεκεμβρίου 1981, παραβάσεις τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητας. Οἱ παραβάσεις ἐντοπίζονται ἰδίως στό ἄρθρο 7 τῆς διεπαγγελματικῆς συμφωνίας πού συνήφθη στίς 12 Δεκεμβρίου 1978, στό ἄρθρο 7 τῆς διεπαγγελματικῆς συμφωνίας πού συνήφθη στίς 18 Ὀκτωβρίου 1979 καί στό ἄρθρο 8 τῆς διεπαγγελματικῆς συμφωνίας πού συνήφθη στίς 7 Νοεμβρίου 1980.

'Αρθρο 2

Οἱ διατάξεις τῆς ἀπόφασης τοῦ BNIC ἡ ὁποία δημοσιεύθηκε στό ἐνημερωτικό δελτίο ἀριθ. 929 τοῦ BNIC μέ ἡμερομηνία 4 'Ιανουαρίου 1982, μέ τόν τίτλο «'Ελεγχος τῆς ποιότητας τοῦ κονιάκ — Τιμή κατωφλίου πωλήσεως», καί ἀκυρώθηκε στίς 31 Μαρτίου 1982, συνιστοῦσαν παράβαση τοῦ ἄρθρου 85 τῆς συνθήκης περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητας.

'Αρθρο 3

1. Στό 'Εθνικό Διεπαγγελματικό Γραφεῖο Κονιάκ ἐπιβάλλεται πρόστιμο ὕψους 160 000 (ἑκατόν ἑξήντα χιλιάδες) ECU ἤ 1 049 144 γαλλικῶν φράγκων.

2. Τό ποσό αὐτό πρέπει νά καταβληθεῖ μέσα σέ τρεῖς μῆνες ἀπό τήν κοινοποίηση τῆς παρούσας ἀπόφασης στό λογαριασμό ἀριθ. 5 770 006 5 τῆς 'Επιτροπῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, στήν Société Générale, Agence Internationale, 23, rue de la Paix, 75002 Paris (Γαλλία).

'Αρθρο 4

'Η παρούσα ἀπόφαση ἀποτελεῖ τίτλο ἐκτελεστό σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 192 τῆς συνθήκης περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητας.

'Αρθρο 5

'Η παρούσα ἀπόφαση ἀπευθύνεται στό 'Εθνικό Διεπαγγελματικό Γραφεῖο Κονιάκ, 3, rue George Briand, 16 100 Cognac (Γαλλία).

'Εγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 15 Δεκεμβρίου 1982.

Γιά τήν 'Επιτροπή

Frans ANDRIESSEN

Μέλος τῆς 'Επιτροπῆς

BILAG I — ANHANG I — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I — ANNEX I — ANNEXE I — ALLEGATO I — BIJLAGE I

Salget af cognac (hl ren alkohol)
Cognac-Verkäufe (hl reiner Alkohol)
Πωλήσεις κονιάκ (hl καθαρού οινοπνεύματος)
Cognac sales (hl pure alcohol)
Ventes de cognac (hl d'alcool pur)
Vendite di cognac (hl alcole puro)
Cognacverkopen (hl zuivere alcohol)

	Hellas Ελλάς	United Kingdom	Danmark	Ireland	Deutsch-land	Italia	Belgique België	Luxem-bourg	Nederland	France	I CEE-EEC EWG-EEG EØF-EOK	II Total Totaal Totale Σύνολο	I/II (%)
1958					4 470	1 522	2 537	495	1 166	26 968	41 847	114 011	36,70
1959					8 889	2 298	2 317	519	1 430	24 000	45 431	126 060	36,04
1960					8 187	2 987	3 251	568	1 783	31 960	58 600	148 227	39,53
1961					9 666	3 653	3 239	612	2 249	37 322	67 011	161 111	41,59
1962					11 609	3 937	3 721	628	2 812	41 583	79 582	177 115	44,93
1963					11 815	4 963	4 169	682	3 629	43 584	85 210	196 296	43,41
1964					12 394	3 618	4 502	766	4 277	45 527	88 572	200 220	44,24
1965					18 492	3 177	5 326	769	6 033	45 240	93 652	202 545	46,24
1966					15 801	3 716	5 363	799	5 047	50 284	99 842	218 210	45,76
1967					14 593	4 502	5 719	771	5 806	54 092	96 062	228 433	42,05
1968					20 381	5 156	5 670	770	6 549	58 949	105 325	249 987	42,13
1969					26 304	6 668	7 017	924	7 482	59 526	119 605	258 685	46,24
1970					33 723	5 745	6 455	998	8 745	63 255	139 341	288 777	48,25
1971					43 597	9 407	7 587	1 096	9 761	73 068	164 297	337 701	48,65
1972					33 488	8 128	9 414	1 162	10 120	68 455	153 983	347 124	44,36
1973		64 998	4 704	5 312	21 234	8 470	9 238	917	10 204	67 827	208 893	334 046	62,53
1974		50 352	3 816	4 707	17 918	5 282	8 800	890	9 018	61 525	173 977	274 277	63,43
1975		42 823	3 810	4 027	24 122	3 900	9 625	879	10 515	77 476	188 281	290 435	64,83
1976		44 542	4 978	4 808	29 939	5 122	10 966	952	12 564	75 601	198 036	329 212	60,15
1977		46 148	4 059	5 427	24 968	4 549	13 332	1 001	13 278	76 432	201 055	324 009	62,05
1978		49 861	3 922	6 848	30 307	5 044	14 309	1 108	15 393	85 749	226 658	381 065	59,48
1979		57 491	3 633	7 163	33 326	6 377	16 122	1 243	16 931	86 981	247 721	424 729	58,32
1980		44 785	3 493	6 815	32 108	5 801	15 650	1 676	11 513	77 848	219 510	406 307	54,03
1981	423	40 546	3 903	5 652	33 432	4 744	12 999	1 649	11 399	87 338	222 087	423 679	52,42

BILAG IV — ANHANG IV — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV — ANNEX IV — ANNEXE IV — ALLEGATO IV — BIJLAGE IV

Cognac *, i fade (ffr./hl ren alkohol)**
Cognac *, in Fässern (ffrs/hl reiner Alkohol)**
Κονιάκ *, σε βαρέλια (FF/hl καθαρού αλκοόλ)**
Cognac *, in casks (FF/hl pure alcohol)**
Cognac *, en fûts (FF/hl d'alcool pur)**
Cognac *, in fusti (FF/hl alcole puro)**
Cognac *, in fusten (Ffr./hl zuivere alcohol)**

	I	II	II/I
Mindste indkøbspris for brændevine Mindesteinkaufspreis für Branntwein Κατώτερη τιμή αγοράς αποσταγμάτων Minimum buying price for spirit Prix minimal d'achat des eaux-de vie Prezzo minimo d'acquisto per le acquaviti Minimuminkoopprijs voor brandewijnen		Mindste salgspris for cognac Mindestverkaufspreis für Cognac Κατώτερη τιμή αγοράς κονιάκ Minimum selling price for cognac Prix minimal de vente du cognac Prezzo minimo di vendita di cognac Minimumverkoopprijs voor cognac	
1. 4. 1979—30. 9. 1979			
Fins Bois	2 959	3 095	+ 4,6 %
Bons Bois	2 687	3 095	+ 15,18 %
Bois Ordinaires	2 415	3 095	+ 28 %
1. 4. 1980—31. 10. 1980			
Fins Bois	2 988	3 545	+ 19 %
Bons Bois	2 641	3 545	+ 34 %
Bois Ordinaires	2 356	3 545	+ 50 %
1. 4. 1981—30. 11. 1981			
Fins Bois	3 135	3 905	+ 25 %
Bons Bois	2 660	3 905	+ 47 %
Bois Ordinaires	2 365	3 905	+ 65 %

BILAG III — ANHANG III — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III — ANNEX III — ANNEXE III — ALLEGATO III — BIJLAGE III

BOUILLEURS DE CRU

Lagerbeholdning (hl ren alkohol)
Lagerbestand (hl reiner Alkohol)
Απόθεμα (hl καθαρού οινοπνεύματος)
Stock (hl pure alcohol)
Stock (hl d'alcool pur)
Riserve (hl alcole puro)
Stock (hl zuivere alcohol)

	Grande Champ.	Petite Champ.	Bord.	Fins Bois	Bons Bois	Bois Ordin.	Total Totaal Totale Σύνολο
1972	141 104	93 099	30 812	137 725	40 514	2 745	445 999
1973	149 002	99 069	30 190	143 190	43 102	2 248	466 801
1974	180 719	125 307	37 104	188 177	61 723	2 719	595 749
1975	186 350	139 074	39 365	211 058	76 786	2 820	655 453
1976	246 651	203 778	52 106	346 700	130 423	3 988	983 646
1977	260 653	219 783	55 766	375 566	148 896	4 113	1 064 777
1978	253 140	220 407	57 040	377 640	143 528	4 138	1 055 893
1979	255 774	220 945	57 974	385 942	139 491	13 368	1 073 494
1980	281 355	244 113	60 667	401 746	149 804	15 592	1 153 277
1981	266 688	239 023	54 039	378 012	144 466	13 818	1 096 046

BILAG II — ANHANG II — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II — ANNEX II — ANNEXE II — ALLEGATO II — BIJLAGE II

Cognac (hl ren alkohol)
Cognac (hl reiner Alkohol)
Κονιάκ (hl καθαρού οινοπνεύματος)
Cognac (hl pure alcohol)
Cognac (hl d'alcool pur)
Cognac (hl alcole puro)
Cognac (hl zuivere alcohol)

	Produktion Produktion Παραγωγή Production Production Produzione Produktie	Salg Verkauf Πώληση Sale Vente Vendita Verkoop	Lagerbeholdning Lagerbestand Απόθεμα Stock Stock Riserve Stock
1972	421 942	381 134	1 607 822
1973	406 708	375 579	1 638 951
1974	740 355	330 163	2 049 143
1975	544 364	331 592	2 261 916
1976	720 196	374 554	2 606 145
1977	447 214	372 374	2 680 985
1978	354 494	412 938	2 622 541
1979	503 211	454 517	2 671 235
1980	655 394	478 727	2 847 941
1981	451 716	469 652	2 830 005